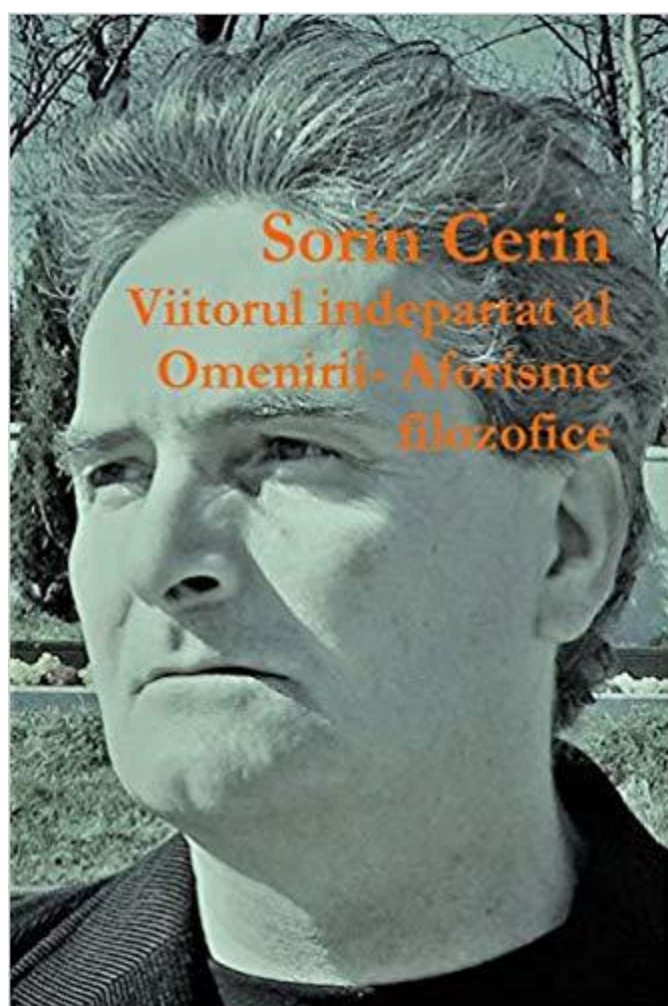

Sorin Cerin
Viitorul indepartat al Omenirii- Aforisme filozofice

SORIN CERIN

Viitorul îndepărtat al Omenirii- Aforisme filozofice

2019

SORIN CERIN

- Viitorul îndepărtat al Omenirii -

- Aforisme filozofice

Manufactured in the United States of America

ISBN: 978-0-359-90086-2

SORIN CERIN
- Viitorul îndepărtat al Omenirii -
- Aforisme filozofice

CUPRINS

I . TICĂLOȘIE

1) Nu există Adevăr fără Dumnezeu și Moarte.
2) Suntem o lacrimă de adevăr pe fața Speranței răvășite de durerea Morții.
3) De ce avem un Dumnezeu rătăcit printre Păcatele Lui Originare?
4) Ce poate fi mai presus de Dumnezeul cu Păcatele și legile Lui, decât Ticăloșia Umană?
5) Câte suspine s-au scurs pe apele Speranțelor deșarte ale acestei Lumi, încât au ajuns să ne inunde Existența, al cărei Absurd ne îneacă zilnic respirațiile Viselor?
6) De ce am fost creați cu atâta nepăsare pentru a fi slabi în fața Păcatelor?
7) Oare nu a păcătuit mai mult decât noi toți cel care a creat Păcatele pe această Lume?
8) Oare dacă nu ar fi lăsat să existe Greșeala pe această Lume, Dumnezeu nu mai trebuia să creeze Păcatele?
9) De ce era nevoie să existe Păcatul?
10) Cine se hrănește cu Păcatele noastre încât ne-a pus pe noi să i le creștem?

11) Nimic nu ne poate opri să murim de la o anumită vârstă, decât să trăim.

12) Lumea este o mare simulare a Absurdului și Deșertăciunii.

13) Nebunia este o formă de normalitate a Realității.

14) Trăim într-o simulare a unor legi universale gândite de o inteligență superioară.

15) Liberul Arbitru este una dintre Iluziile de bază ale acestei Lumi.

16) Nimic nu este real, totul este un vis al unei inteligențe superioare regizat anume pentru noi.

17) Binele și Răul sunt două repere subiective fiindcă nimeni nu a reușit vreodată să gândească prin intermediul creierului altcuiva ca să știe ce anume este obiectivitatea.

18) Răul este la fel de necesar precum Binele în procesul de cunoaștere. De aceea Binele se realizează cu ajutorul Răului și invers.

19) De multe ori prin Rău înfăptuim mai mult Bine decât prin Bine.

20) Nu Binele sau Răul trebuie să înspăimânte, ci calea prin care Ticăloșia se folosește de Bine sau Rău ca să triumfe.

21) Diavolul îi este necesar Lui Dumnezeu, pentru a dovedi prin acesta existența unei alte fețe a Cunoașterii.

22) Nu Diavolul este cel rău, ci ticăloșia pe care o poate face Diavolul sau Dumnezeu, este cea cu adevărat rea, în cazul că este făcută de către aceștia.

23) Este o mare diferență între Ticăloșie și cine anume o înfăptuiește și cu ce Scop, în procesul nostru de Conștiință și Binele și Răul care a dus la existența acesteia.

24) Ticăloșia este balanța care ne indică cine anume este cu adevărat Rău, Diavolul sau Dumnezeul care l-a creat cu bună știință pentru noi pe Diavol. De ce spun acest lucru? Fiindcă Dumnezeu știa de dinainte de a fi această Lume cu toate bunele și relele ei cum anume va arăta Lumea. Dacă Dumnezeu se scuză și minte că nu ar fi știut, atunci nu mai este Dumnezeu, ci o simplă inteligență superioară care ne simulează nouă Lumea în care trăim, iar dezvoltările ei ulterioare îi ies din calcul uneori.

25) Nu trebuie să-ți fie teamă de Dumnezeu sau de Diavol, de Bine sau de Rău, ci de Ticăloșia pe care o pot dezvolta uneori aceștia sau acestea, Ticăloșie care este adevăratul Rău al Răului sau adevăratul Diavol al Diavolului.

26) Răul este necesar dar Răul, Răului, nu întotdeauna, chiar dacă prin negarea negației poate fi un Bine, care poate face Rău la rândul lui.

27) Precum Binele poate să posede un Rău al său, tot astfel și Răul poate să posede un Bine al său.

28) Binele Binelui poate fi adeseori un Rău, deci o ticăloșie, Exemple în istorie sunt destule.

29) Cea mai perfectă ticăloșie nu o vei afla în Rău, ci în Binele care produce Răul.

30) Nu Răul sau Binele sunt diavolești, ci Ticăloșiile pe care acestea le pot înfăptui.

31) Dumnezeu poate fi la fel de ticălos ca și Diavolul prin arta care a dus creația la Absurd și Deșertăciune, Durere sau Suspin.

32) Trebuie să observăm Binele din Rău, pentru a crea un sens din Iluziile Vieții și Morții pe care le trăim.

33) Iluzia Obiectivității, este substratul pe care se reazămă Adevărul relativ al Minciunii.

34) Adeseori, Răul, este o oază de liniște în ticăloșia Binelui.

35) De ce nu trebuie să fim conștienți de Răul pe care-L poate face Dumnezeu prin Diavolul pe care ni l-a creat?

36) Suntem alături de Dumnezeu din oportunism, știind că El este creatorul Binelui și Răului, atât al Binelui cât și al Răului.

37) Nu Răul atât de necesar Binelui trebuie combătut, ci Ticăloșia pe care atât Binele cât și Răul, o pot face atât Binelui cât și Răului nostru, de care avem atâta nevoie în procesul de Cunoaștere.

38) Lumea Binelui și Răului nu se află în jurul nostru, ci numai în noi.

39) Realitatea este Ticăloșia Binelui și Răului ridicată la rang de Absurd și Deșertăciune.

40) Oricât de mult am fugi de Ticăloșie, dacă vrem să fim Fericiți va trebui neapărat să ne spălăm în apele Ticăloșiei.

41) Fericirea este înrudită în linie directă cu Ticăloșia, fiindcă nu poți fi fericit cu adevărat într-o Lume a Ticăloșiei Iluziilor Vieții și Morții decât dacă cotizezi la avuțiile Binelui și Răului pe care ți le dorești, sporind astfel valoarea Ierarhiei Absurdului și Deșertăciunii.

42) Dacă ar exista Liberul Arbitru cu adevărat, Fericirea nu ar mai umbla îmbrăcată cu veșmintele dăruite de Ticăloșie.

43) Fiecare gest al nostru, oricât de sublim, ne este vămuit în mod obligatoriu, de către Ticăloșie.

44) O Lume unde balanța Păcatelor Originare este alcătuită din substanța Ticăloșiei nu este o Lume coruptă chiar de Dumnezeul care a creat-o?

45) Cel mai corupt în această Lume este Dumnezeul Omului, fiindcă Omul este corupt, iar Dumnezeu l-a făcut pe Om, după chipul și asemănarea Sa.

46) Între Dumnezeul Omului și Dumnezeul legităților acestui Univers este o mare deosebire, fiindcă primul va fi asemănător Omului iar cel de-al doilea nu va avea nimic de a face cu ceea ce denumim noi a fi Dumnezeu.

47) Dreptatea și Libertatea sunt două norme ale bunului simț a Ticăloșiei acestei Creații a Absurdului și Deșertăciunii.

48) Dreptatea este împărțită numai de Ticăloșia Binelui pe această Lume a Răului.

49) Pentru a afla pe ce anume se reazemă Morala momentului istoric pe care îl trăiești, va trebui să consulți barometrul Ticăloșiei.

50) Lumea este o mare Ierarhie a Ticăloșiei.

51) Libertatea Ticăloșiei va fi întotdeauna mai mare decât cea a Dreptății în această Lume.
52) Doar sub cerul Ticăloșiei vei reuși în viață.
53) Atunci când Fericirea refuză să meargă ținându-se de mână cu Ticăloșia va fi abandonată în Uitare.
54) Nimic nu poate fi mai profund în această Lume decât Ticăloșia.
55) Numai prin Ticăloșie, Omul a devenit stăpân pe sine.
56) Societatea este măsura Ticăloșiei.
57) Ticăloșia este mana cerească care l-a transformat pe Om din învins în învingător al celorlalte mamifere.
58) Să fi măsurat Dumnezeu, ticăloșia Omului încât a decis să-I ofere acestuia drept recompensă Păcatul Originar?
59) Singurul fenomen unde Omul nu cunoaște limite este Ticăloșia.
60) Ticăloșia este cea care l-a zidit pe Om, pentru a fi ceea ce este astăzi.
61) Religiile sunt rezultatul cel mai concludent al Ticăloșiei Omului.
62) Numai Ticăloșia a creat Paradisul Omului.
63) Un Paradis fără Ticăloșie nu ar mai fi un Paradis uman.

64) Umanismul este arta de a lustrui Ticăloșia.

65) Nu poate exista o măsură a Ticăloșiei Binelui sau Răului făcut de Om, întrucât aceasta nu are limite.

66) Ca să se salveze pe el, Omul și-a salvat înainte de toate celelalte, Ticăloșia.

67) Omul este cel mai mare artist al Ticăloșiei.

68) În Ticăloșie, Omul a întrecut până și Ticăloșia lăsată Cunoașterii, de Dumnezeul său.

69) Omul și-a creat un Dumnezeu al său, nu pentru a fi mai bun, ci pentru ca Dumnezeul său să-I ascundă cât mai bine Ticăloșia.

70) Omul se consideră uman numai prin Ticăloșie.

71) Cum ar arăta Morala condimentată fără Ticăloșia Omului?

72) Morala este aerul respirabil al Ticăloșiei umane.

73) Frăția dintre Morală și Ticăloșie se numește Dreptate.

74) Morala este arma neprețuită a Ticăloșiei.

75) O Morală fără Ticăloșie nu ar mai fi umană.

76) Fără Morală, Ticăloșia ar sucomba.

77) Adevărul Omului, se sprijină întotdeauna pe picioarele Ticăloșiei.

78) Nimic nu poate fi mai prețuit de către Ierarhie decât Ticăloșia.

79) Primul lucru pe care l-a cunoscut Omul pe această Lume a fost propria lui Ticăloșie pe care a domesticit-o și a denumit-o Morală.

80) Ticăloșia Moralei Omului a descoperit calea cea mai scurtă către Sfințenie pe care a urmat-o negreșit, clădind Credințe.

81) Omul este prin excelență o ființă religioasă datorită Ticăloșiei sale.

82) Prin Religie, Omul încearcă să-și exorcizeze propria lui Ticăloșie.

83) Sfințenia s-a născut datorită remușcărilor pe care le-a avut Omul față de propria lui Ticăloșie.

84) Cu cât Omul este mai ticălos cu atât se va crede mai sfânt.

85) Ticăloșia a construit mai multe biserici decât toate celelalte lucruri ale acestei Lumi la un loc.

86) Adevărul Ticăloșiei va fi mereu un Adevăr Absolut nedreptățit de către Destinul nemeritat.

87) Regele absolut al Ticăloșiei umane este Banul.

88) Prin intermediul Banilor, Ticăloșia poate stăpâni în liniște și pace, această Lume a Absurdului și Deșertăciunii.

89) Semnul Ticăloșiei umane, este imprimat pe fiecare Ban, pentru ca acesta să posede valoare.

90) Valoarea este măsura absolută a Ticăloșiei umane.

91) Nimic nu are valoare dacă nu este trecut prin sita Ticăloșiei umane.

92) O Valoare fără Ticăloșia umană inclusă în esența ei, este lipsită de temei.

93) O Valoare este cu atât mai respectată cu cât măsura Ticăloșiei care a propulsat-o este mai mare.

94) Ierarhia umană este Ierarhia Ticăloșiei.

95) Paradisul Ticăloșiei Omului va fi presărat mereu cu jertfe nevinovate aduse Binelui ce poate înfăptui Răul.

96) Infernul Ticăloșiei umane este doar pentru cei care s-au descoperit pe sine cât de ticăloși pot fi și niciodată pentru cei care și-au ascuns ticăloșia în spatele bunelor intenții.

97) Calea spre pierzanie pentru Om, este drumul celor care nu știu să se ascundă îndeajuns în fața propriilor Ticăloșii.

98) Omul a devenit prin excelență o ființă ticăloasă nu datorită greutăților Vieții, ci datorită vanității sale, care i-a îngreunat și mai mult Viața.

99) Încearcă să-l lipsești pe Om de Ticăloșie și va deveni atât de orfan de propriul său Sine, încât se va autodistruge.

100) Numai prin intermediul Ticăloșiei, Omul poate avea curajul să poarte un dialog cu propriul său Sine, ascuns undeva în Subconștientul ce nu a fost otrăvit de Ticăloșie și care-i amintește mereu cât este de ticălos.

101) Ticăloșia este piesa de rezistență a Condiției Umane.

102) Fără Ticăloșie, Condiția Umană s-ar măcina până când ar ajunge să nu se mai recunoască pe sine, transformându-se în ceea ce ar trebui să fie Omul cu adevărat.

103) Extrage Ticăloșia Omului din Condiția Umană ca să poți să vezi cum ar arăta Viața Omului fără Păcatul Originar.

104) Prima treaptă a Ticăloșiei umane este Vanitatea pe care a urcat Omul pentru a se diferenția de celelalte viețuitoare, Vanitate care l-a adus unde este astăzi, Vanitate prin care Omul a devenit o ființă alienată.

105) Evoluția umană se sprijină în cea mai mare măsură pe Ticăloșia de care poate fi capabil Omul.

106) Un Om care nu poate fi ticălos este un Om ce nu poate fi uman.

107) În accepțiunea Moralei, umanismul trebuie să se bazeze numai pe Ticăloșia ascunsă a Evoluției.

108) Adevăratul umanism trebuie să fie o Ticăloșie ce nu are voie să fie purtată la vedere, pentru a fi Morală.

109) Evoluția Ticăloșiei este similară, cu Evoluția Omului, contopindu-se într-atât cu aceasta, încât nu mai pot fi deosebite una de alta.

110) Credința Omului este arta care-i poate ridica Ticăloșia la rang de mare avuție.

111) Ticăloșia Omului vede Ierarhia numai prin ochii lacomi ai Banului.

112) Statuia Istoriei umane este așezată pe soclul putred al Ticăloșiei.

113) Prin venele Istoriei Umanității curge sângele murdar al Ticăloșiei.

114) Statuia Istoriei Omului pusă pe soclul putred al Ticăloșiei este gata oricând să se prăbușească, aducându-l pe Om, exact în punctul de unde a plecat undeva cândva, pentru a o lua de la capăt, dar fără Vanitatea care i-a adus întreaga gamă de suferințe.

115) Un Om fără Vanitate nu poate fi ținut în brațele Ticăloșiei decât extrem de greu.

116) Calea de a schimba această Lume începe la poarta Vanității pentru a se termina la fereastra Ticăloșiei umane care trebuie spartă iar din cioburile ei să clădim adevăratul Paradis.

117) Nimic nu poate fi în aparență mai sincer, decât atunci când Ticăloșia este pusă să-și mărturisească nevinovăția.

118) Gama Suferinței umane este compusă din cel mai mare număr de note muzicale și intonații pe portativul Ticăloșiei.

119) Omul poate fi cântărit cu adevărat numai după Ticăloșia lui.

120) Nicăieri nu vei observa mai multă Ticăloșie adunată la un loc, decât în cuvântul cu nume de Iubire.

121) Omul și-a creat propriul său Dumnezeu fiindcă doar Dumnezeul Omului nu poate fi la fel de ticălos precum Omul.

122) Omul vede prin Dumnezeu o cale de salvare fiindcă Dumnezeul său nu este atât de ticălos precum el.

123) Cine crede că s-ar putea ca Lumea imaginației Omului să fie mai puțin ticăloasă decât Omul se înșeală amarnic.

124) Omul este străin față de propriul său Subconștient fiindcă Subconștientul nu

poate fi la fel de ticălos precum Omul. De aici pornește înstrăinarea de sine a Omului.

125) Atât timp cât Omul nu-și va părăsi Vanitatea va rămâne înstrăinat mereu de propriul său sine Subconșient.

126) Înstrăinarea Omului față de propriul său sine se datorează Ticăloșiei sale ce nu poate fi înțeleasă de către Subconștient.

127) Prin Ticăloșie Omul se minte pe sine, ca mai apoi să-și clădească o societate care nu-l reprezintă și care-l răsplătește cu o gamă întreagă de Suferințe.

128) Dezbracă-l pe Om de propria lui Ticăloșie și vei observa cât de gol și de neajutorat este în realitate.

129) Omul a devenit atât de dependent de Ticăloșie încât lipsit de aceasta, ar crede că este nefericit.

130) Prin Ierarhie Omul poate să-și dovedească pe față dependența față de Ticăloșia cu care se hrănește zilnic.

131) Religiile s-au născut pentru a ierta Ticăloșiile de care este dependent Omul.

132) Atunci când Omul a realizat ce ființă ticăloasă este și-a creat propriul Dumnezeu împreună cu propriile Religii de la care să poată obține Iertarea.

133) Există vreun Dumnezeu sau Religie care să nu ierte Ticăloșia Omului?

134) Cu cât catedralele sunt mai somptuoase cu atât gradul de Ticăloșie al societății respective este mai accentuat.

135) Iertarea prin Religia creată de Om, este coroana de aur a Ticăloșiei.

136) Nimic nu poate fi mai nepreţuit de Om, decât Ticăloșia acestuia care se erijează în făuritoarea Moralei religioase.

137) Un Dumnezeu al Omului care nu ar fi vanitos, criminal și hoț precum poate fi Omul prin Ticăloșia lui, nu i-ar mai aparține Omului.

138) Libertatea este prima măsură a Ticăloșiei Omului.

139) Prin Libertate, Ticăloșia umană și-a clădit Istoria propriei Suferințe.

140) Ca să te simți cu adevărat liber, trebuie să fii îndeajuns de ticălos încât să știi că ești dependent de propria ta Ticăloșie.

141) E atât de mult întuneric în Sinele Ticăloșiei umane încât nimeni nu poate ști vreodată cum arată fața adevărată a Luminii Divine.

142) Prin Ticăloșie, Omul a devenit tutorele de drept al Păcatului Originar.

143) Oare nu te-ai gândit Doamne câtă Ticăloșie va exista în această Lume, înainte de a fi creat-o?

144) La ce te ajută Doamne, Ticăloșia Omului?

145) Ce poți să-ți faci Doamne din Ticăloșia Omului? Te învelești cu ea ca să-ți țină de cald în Iarna Singurătății tale?

146) Câtă Ticăloșie umană poate cuprinde Absurdul și Deșertăciunea acestei Lumi fără să se înece cu ea?

147) Ticăloșia Omului pare să fi devenit pasiunea Credințelor însetate de senzaționalul care le dă legitimitate în fața unor Istorii ale Absurdului.

148) Fără Ticăloșia umană nimic nu pare să posede valoare în ierarhia Societății de Consum ce consumă Oameni.

149) Câtă Ticăloșie mai trebuie să curgă pe apa Absurdului până când să ne trezim că suntem atât de înstrăinați de propriul nostru Sine?

150) Adevărul enunțat de Ticăloșie va fi întotdeauna sumbru pentru cei ce se vor corecți și atrăgător pentru ticăloși.

151) Dacă am lăsa la o parte Ticăloșia umană ce am putea pune în locul ei altceva decât o altă Ticăloșie și mai perfidă, atâta timp cât nu ne regăsim Sinele care nici măcar nu vrea să ne recunoască vreodată.

152) Până unde poate ajunge Ticăloșia umană lăsată să procreeze noi Deșertăciuni? Nu în Paradisul ticăloșilor?

153) Ce Ticăloșie va refuza Adevărul care o susține?

154) Ticăloșia este rezultatul bunelor intenții ale Vanității.

155) Nimic nu poate fi comparat cu Ticăloșia Absurdului.

156) Câte Adevăruri relative, atâtea Ticăloșii posibile.

157) Nu există relativitate fără Contrarii.

158) Relativitatea este rădăcina Ticăloșiei.

159) Taie-i relativitatea Adevărului și-l vei aduce la moarte, împreună cu Ticăloșia pe care o poate susține.

160) Omul i-a transferat propriului său Dumnezeu și calitatea de a deține Ticăloșia Absolută la care poate să-și închine toate Ticăloșiile sale subordonate acestei Ticăloșii așa-zis divine, pe care el o consideră Absolută.

161) Omul care înțelege pe deplin că Dumnezeul real al acestei Lumi nu poate ierta și nici ține în subordinea Sa, propria lui ticăloșie umană, ar deveni automat ateu.

162) Fără Dumnezeu, Ticăloșia umană devine Dumnezeu.

163) Un Om fără Dumnezeu, este un Om care-și închină Ticăloșia propriei sale existențe, numai înstrăinării de Sine, care în mod paradoxal, îl va îndepărta și mai mult pe Om de propriul său Sine.

164) Dumnezeul Omului trebuie să fie atât de ticălos cu Omul, încât întreaga ticăloșie a Omului să nu reprezinte nimic raportată la Dumnezeul său.

165) Cum altcumva devine Omul întărit prin Dumnezeul său decât știind că altcineva poate fi și mai ticălos decât el?

166) Credința este arta de a drămui Ticăloșia în așa fel, încât aceasta să poată fi împărțită cu exactitate, în mod egal, tuturor.

167) Prin Ticăloșie Omul a devenit învingător în fața Absurdului și Deșertăciunii propriei sale Condiții Umane.

168) Fără îndeajuns de multă Ticăloșie, Absurdul și Deșertăciunea nu ar supraviețui.

169) Ticăloșia acestei Lumi ne este împărțită cu sârguință de Absurd, încă de la Nașterea care ne pecetluiește Moartea.

170) Cine anume ne-a predestinat Ticăloșia pe această Lume a Suferinței? Să fim rezultatul unei simulări meschine?

171) Unica cale de a înlătura Ticăloșia din viața Omului este ca acesta să se împrietenească cu propriul Sine pe care să-l

descopere, astfel încât să nu mai fie străin față de el însuși.

172) Înstrăinarea Omului față de propriul său Sine a dus la Vanitate și odată cu aceasta s-au deschis larg și porțile Ticăloșiei umane, care a ajuns pe noi culmi de civilizație și progres ale Ticăloșiilor.

173) Pe tărâmul Iubirii, Ticăloșia Omului și-a repartizat cele mai impresionante forțe, care să creeze diversiuni meschine.

174) Iluzia Morții este etalonul suprem până unde poate ajunge Ticăloșia Omului.

175) Fără ajutorul Iluziei Morții, Ticăloșia umană ar ajunge în Nemurire, motiv pentru care Dumnezeu ne-a dăruit cu onestitate Moartea și Păcatul Originar.

176) Atunci când Ticăloșia devine lege, Puritatea este privită ca o Ticăloșie.

177) Iluziile Vieții și Morții sunt legea supremă a Ticăloșiei.

178) Fără Iluziile Vieții și Morții, Ticăloșia nu ar ști pe ce cale să meargă.

179) Numai prin Ticăloșie, Iluziile Vieții și Morții pot să ne clădească acoperișul Suferinței pe această Lume.

180) Oare de câtă Ticăloșie mai avem nevoie Doamne, până când ne vei lăsa să ne clădim Paradisul real pe această Lume a Nimănui?

181) De câte ori Omul încearcă să-și reformeze Ticăloșia, tot de atâtea ori intervine Liberul Arbitru cu ideea lui falsă de Libertate care îl îngrădește să continue mai departe.

182) Liberul Arbitru este lacătul prin care Iluziile Vieții și Morții țin Ticăloșia legată de gâtul Omului.

183) Fără Ticăloșia sa, Omul și-ar pierde ideea de Libertate și odată cu ea cea de Liber Arbitru.

184) Dorința de Libertate a născut cele mai multe Ticăloșii pe această Lume.

185) Indiferent ce fel de Libertate, că se numește financiară, privind anumite avuții sau că este o cu totul altă formă de Libertate, dorința Omului de a fi liber în întreprinderile lui a dus la consolidarea Ticăloșiei umane și implicit odată cu aceasta la accentuarea Suferinței.

186) Doar un Om care nu este liber, poate fi un om care nu este și ticălos.

187) Este adevărat că restrângerea libertății umane duce și la micșorarea Ticăloșiei Omului.

188) Suferința adusă de prea multă Libertate și implicit odată cu aceasta de Ticăloșie este preluată de Suferința adusă de dictatură și implicit odată cu aceasta de lipsa

Libertății. De aceea Libertatea trebuie oferită Omului cu măsură.

189) Un om profund ticălos este un Om care nu cunoaște măsura propriei sale Libertăți.

190) Ticăloșia Omului este barometrul propriei sale Libertăți.

191) Ticăloșia Omului clădește mereu atât de multe biserici tocmai fiindcă Omul are nevoie și de Libertatea spirituală a Iertării nu doar de cea patrimonială a averii.

192) Prin iertare Omul crede că-și poate trece Păcatele în ograda adversarilor în ale Credinței.

193) Nu există Om mai ticălos decât acela ce aduce ofrande unui Dumnezeu al Iubirii, în timp ce pentru el Iubirea, nu are absolut nici o valoare la bursa averilor.

194) Prin Ticăloșia sa, Omul se definește pe sine, și prin aceasta se așează pe scara socială a Condiției Umane.

195) Condiția Umană este măsura ce ne arată gradul la care poate ajunge Ticăloșia Omului din punct de vedere social.

196) Niciodată Dumnezeul Omului nu-i va arăta acestuia cât este de Ticălos ci numai cum se poate raporta la Ticăloșia Condiției sale Umane ca rezultat al unui Păcat

Originar pe care l-au creat în mod cu totul accidental strămoșii săi.

197) Pentru Om, Ticăloșia sa trebuie să fie un accident al Destinului ca să poată dormi liniștit, dar mai ales să se poată considera liber în perpetuarea propriilor sale Ticăloșii pe mai departe.

198) Ce s-ar face Dumnezeul Omului fără Liberul Arbitru, ce-i oferă Omului, îndeajuns de multă Ticăloșie, încât acesta să fie mulțumit de propria lui divinitate?

199) Condiția Umană este leagănul Ticăloșiei Omului.

200) Ca un Om să-și depășească propria sa Condiție Umană, va trebui înainte de toate să-și creeze un alt Dumnezeu.

201) Oricât de mult și-ar dori Omul să-și creeze un Dumnezeu perfect nu va reuși niciodată fiindcă însuși Omul este imperfect, iar Dumnezeu vrând nevrând, este oglinda Omului.

202) Un Om ticălos va avea un Dumnezeu cel puțin la fel de ticălos dacă nu mult mai ticălos decât el.

203) În Bine vei găsi la fel de multă Ticăloșie precum în Rău, doar că Ticăloșia Binelui este altcumva fardată față de cea a Răului.

204) Sunt conștient de necesitatea absolută a Răului în actul Cunoașterii dar nu pot accepta Ticăloșia, indiferent că aceasta vine din partea Binelui sau a Răului.

205) Adevăratul Rău al Binelui este Ticăloșia care este și un Rău al Răului.

206) Cu Toate că Ticăloșia este un Rău al Răului, aceasta nu se supune negării negației, când este vorba de Om, prin sintagma, că Răul, Răului ar fi un Bine, întrucât Binele Răului este tot Rău pentru Om.

207) Ticăloșia este perfecțiunea Răului care nu se poate supune niciodată negării negației când se raportează la Om, deoarece un Rău al Răului chiar dacă este Bine pentru Rău, acest Bine al Răului rămâne tot Rău pentru Om.

208) Prin Ticăloșie, oricât s-ar ascunde Dumnezeul Omului, acesta se deconspiră ca fiind creat de Om.

209) Dumnezeul Omului este creat numai în interesul și beneficiul Omului.

210) Fiecare Ticăloșie trebuie comparată cu cel care a creat-o pentru a-i afla gradul și caracteristicile.

211) O Ticăloșie a Răului va fi un Bine al acestui Rău, care în esența lui va fi tot un Rău pentru Om.

212) Oricât de mult aș accepta Răul sau Binele, atunci când vorbim de Ticăloșiile pe care le pot săvârși acestea prefer să le detest.

213) Nu Diavolul ca opus al Lui Dumnezeu îmi este nesuferit ci Diavolul care săvârșește acte demne de Ticăloșie.

214) Ticăloșia săvârșită de Diavol nu poate fi cu nimic mai prejos față de Ticăloșia săvârșită de Dumnezeu, atunci când ambii săvârșesc Ticăloșii.

215) În fiecare Dumnezeu există un Diavol precum în fiecare Diavol există un Dumnezeu.

216) Nu pot fi îngăduitor cu Ticăloșia chiar dacă vine de la Dumnezeu uneori.

217) Atunci când am spus că în fiecare Diavol există un Dumnezeu și în fiecare Dumnezeu poate exista un Diavol am făcut-o și pentru a scoate în evidență natura duplicitară a Omului, întrucât Dumnezeul și Diavolul despre care amintesc aparțin Omului, fiind creația lui.

218) Cum ar arăta un Dumnezeu care nu ar cunoaște și nu ar frecventa Ticăloșia, și Răzbunarea care provine din aceasta, ar mai putea aparține acesta Omului, ar mai reuși să clădească biserici cu mâinile Omului? Mă îndoiesc.

219) Un Dumnezeu bun pentru Om este un Dumnezeu ticălos și răzbunător care poate interveni împotriva dușmanilor acestuia, distrugându-i.

220) Dacă nu ar fi existat un Dumnezeu acesta ar fi devenit creat imediat de Om, fiindcă fără Dumnezeu, Omul, s-ar simți prea singur și părăsit în Ticăloșia sa.

221) Realitatea este un mulaj al Ticăloșiilor săvârșite de Iluziile Vieții și Morții.

222) Nimic nu se pierde ci totul se transformă în Ticăloșie pe Lumea Absurdului în care trăim.

223) Dumnezeul Omului promite de fiecare dată Paradisul dacă este ascultat, altfel, în sens contrar, poate ucide, chinui sau distruge fiindcă are forța necesară să facă acest lucru, pe care l-ar fi făcut Omul de ar fi avut puterea Lui Dumenzeu.

224) Ticăloșia Lumii, văzută de Om la nivel divin se numește Dreptate divină de către acesta.

225) Adevăratul Dumnezeu n-ar trebui să poată bate, ucide sau lăsa în suferințe pe cei care nu-I îndeplinesc normele ci ar trebui înainte de toate să-I ajute să le îndeplinească.

226) Nu odată am spus că dacă Dumnezeu nu ar fi lăsat Greșelile sau Păcatele

Originare am fi trăit într-o Lume unde Fericirea nu era obținută prin răzbunarea nimănui.

227) Oricât de necesare i-ar fi fost Lui Dumnezeu, Suferința noastră, Păcatele Originare, Răzbunările sau alte măsuri coercitive, El nu ar fi trebuit să recurgă la ele ci să găsească o cale prin care să ajute la clădirea unui Paradis terestru.

II. CINE SUNTEM NOI ȘI CUM AM FOST CREAȚI?

228) Cu siguranță că adevăratul Dumnezeu al Universlui, acea inteligență superioară, nu este interesat de nici una dintre măsurile coercitive cum ar fi Răzbunarea sau Păcatele Originare ci Scopul său este ca Universul Cunoașterii să parcurgă noi etape spre Împlinire Spirituală.

229) Adevăratul Dumnezeu, care nu mai aparține Omului, nefiind creat de către acesta, nu a lăsat Ticăloșia la rang de artă a Suferinței ci Vanitatea Omului a abuzat de așa zisul său Liber Arbitru.

230) De ce a lăsat Adevăratul Dumnezeu să se împlinească Suferința încoronată de Ticăloșie pe această Lume? Să fie o simulare diabolică a unui înger complexat de sine dintr-un alt nivel al Cunoașterii sau dintr-o altă civilizație mai dezvoltată care vrea să facă experimente pe nenorocirile noastre?

231) Dacă suntem rezultatul unui experiment al unora dintr-o civilizație mai dezvoltată cu scopul de a observa evoluția unei Lumi încadrată între anumite coordonate atunci înseamnă că și cei care realizează acest experiment au un Dumnezeu al lor, și că Păcatele noastre Originare sunt Păcatele preluate de la ei pentru Ticăloșia de a face un astfel de experiment al Răului, ce a dat naștere unei Lumi pline de Suferințe și Ticăloșii.

232) Cum ar arăta Dumnezeul celor care au creat simularea acestei Lumi a Suferinței încununată de Ticăloșie? Ar fi un Dumnezeu la fel de răzbunător și crud ca al nostru sau mult mai înțelegător și bun? Iată câteva întrebări pertinente în acest caz.

233) Poate că avem o Lume a Suferinței încununată de Ticăloșie întrucât suntem lăsați să trăim o astfel de viață aici fiindcă am săvârșit fapte rele pe lumea celor care au creat această Lume printr-o simplă simulare pe calculator? Poate că viața noastră de aici nu durează decât câteva minute în Lumea de acolo, unde suntem supuși simulării? Poate că tocmai de aceea nu putem gândi obiectiv decât subiectiv, întrucât nimeni nu a reușit să perceapă Lumea cu simțurile altcuiva? Poate că, comunicarea cu cei din jurul

nostru, Iluziile Vieții și Morții, fac parte din acest angrenaj, din acest program informatic, din acest soft dacă vreți, al simulării acestei Lumi?

234) Să fim un experiment informatic al unora dintr-o altă civilizație din care facem parte și care doresc să ne dezvăluie cum arată Infernul pentru cei care nesocotesc adevăratele valori ale Libertății și Liberului Arbitru?

235) Cred că suntem o simulare a unora dintr-o altă Lume, bazată pe un soft pe care noi îl considerăm Destin, iar după așa zisa Moarte ne vom trezi pe acea Lume cu experiențele trăite aici, gata să ne reluăm viața de acolo, unde poate nu au trecut decât câteva Clipe, timp în care noi am avut senzația pe această Lume că am trăit o viață.

236) De ce cred că suntem o simulare a unora dintr-o altă Lume care de fapt este adevărata noastră Lume? Fiindcă dacă această Lume nu ar fi o simulare nu ar exista Iluziile Vieții și ale Morții însoțite de toată gama de Iluzii cărora suntem obligați să le facem față.

237) Dacă Lumea în care trăim acum, nu am fi rezultatul unei simulări, al unui soft creat anume pentru noi, care să ne dezvăluie Iluzia acestei Lumi, atunci Dumnezeu cu

siguranță nu ar sta ascuns și nici nu ar lăsa să ne devoreze Păcatele Originare ale unora pe care noi nici măcar nu i-am cunoscut vreodată, împreună cu Iluziile unei Vieți și ale unei Morți care ne lasă pradă Disperării și Suferinței.

238) Cu ce am greșit în lumea reală unde suntem supuși experimentului simulării acestei Lumi a Nimănui? Să fie viața trăită aici un mod de a fi încarcerați acolo?

239) Cum poate fi Viața în Lumea reală unde suntem supuși experimentului acestei Lumi dar Moartea? Oare există Moartea? Poate tocmai faptul că nu există Moartea suntem supuși acestui experiment al Morții ca să ne arate că nu avem voie să ne plictisim în absența Morții?

240) De ce nu cred că există Moartea într-o civilizație îndeajuns de avansată încât să poată crea un soft al Lumii noastre în cadrul căruia să putem interacționa chiar și în stare de vis unii cu alții? Deoarece într-o civilizație atât de avansată corpul uman poate fi înlocuit cu alte structuri care nu mai țin de biologie ci de tehnologie, într-o astfel de măsură, încât practic, sufletul se poate menține Nemuritor doar în cadrul acelei civilizații. Iar ca să nu se plictisească își

alege câte o escapadă cum ar fi Lumea noastră de exemplu.

241) Suntem un experiment dar putem oare să aflăm softul pe care este inscripționat Destinul fiecăruia dintre noi?

242) Cine a scris softul Destinului acestei Lumi și cu ce Scop?

243) Dacă suntem supuși unui experiment benevol de simulare al acestei Lumi, atunci de ce am ales o Lume atât de diabolică, care este coordonată de către Iluziile Vieții și Morții? Doar fiindcă vrem să trăim senzații palpitante sau fiindcă ne plictisim într-o asemenea măsură acolo în acea Lume, încât ne lipsesc toate acestea senzații de Durere, Absurd și Suferințe?

244) Cu toate acestea în timpul evoluției acestei Lumi a Iluziilor Vieții și Morții a avut loc un accident al Cunoașterii, accident unde Omului i s-a dezvăluit o Lume a Morții. Să fie acest accident momentul în care softul simulării acestei Lumi a fost virusat dând naștere unei dezvoltări ulterioare la care nici cei din civilizația care a alcătuit softul nu se așteptau? Dezvoltare care a dus în final la crearea unei Lumi cu adevărat independente de acea Lume pe care o prevedea simularea softului respectiv, iar cei care au creat softul simulării Lumii

noastre, devenind adevărați creatori, adevărați Dumnezei la rândul lor? Să fie acesta motivul pentru care Omul și-a creat propriul său Dumnezeu? Iar Ticăloșia acestui Dumnezeu să țină de fața nevăzută a Virusului informatic care a virusat softul simulării Lumii naostre? Virus informatic care de fapt este Dumnezeul pe care îl venerăm noi?

245) Am putea concepe o Lume fără Păcate unde Dumnezeu să ne ofere fiecăruia câte un zâmbet chiar dacă nu-I ascultăm Poruncile?

246) Suntem un Virus informatic al Ticăloșiei, care a virusat softul simulării Lumii noastre?

247) Cum arată Dumnezeul celor care au creat softul informatic al simulării Lumii noastre? Este la fel de răzbunător și violent precum este Dumnezeul nostru?

248) Adevărata salvare a Omenirii se află în Informatică.

249) Într-o zi Omul va deveni îndeajuns de capabil încât să poată descifra softul virusat cu Suferințe, Suspine și Absurd al acestei Lumi, pe care-l numim Destin, iar mai apoi va putea interveni asupra lui chiar și din interiorul Lumii noastre printr-o nouă filozofie de viață.

250) De ce nu putem realiza contacte cu ființe din alte Lumi? Oare nu fiindcă softul prin care este simulată Lumea noastră nu ne permite acst lucru, întrucât Lumea noastră este o Lume imaginară, inexistentă în realitate?

251) Dacă Lumea noastră nu ar fi o simulare a unui soft cu siguranță că nu ar exista Iluziile Cunoașterii ci am percepe Cunoașterea obiectivă în ansamblul ei, am percepe Adevărul Absolut alături de Adevărurile relative, cât și multe alte lucruri, care nu ne-ar oferi doar Absurdul și Deșertăciunea unei Lumi a Nimănui.

252) Care este Scopul pentru care a fost alcătuit softul cu simularea Lumii în care avem iluzia că trăim?

253) Cine a scris softul cu desfășurătorul Lumii noastre, la ordinul cui anume?

254) Persoana care a scris softul Lumii noastre este creatorul ei, Dumnezeul adevărat al ei. Poate fi un simplu angajat al unei companii informatice sau de ce nu, un personaj care face totul din pasiune

255) A intervenit accidental un Virus care a atacat softul Lumii noastre permițând astfel să avem acces la Cunoaștere?

256) Se aștepta creatorul softului Lumii noastre să putem avea acces accidental la

Cunoaștere vreodată, atunci când softul scris de el a fost atacat de un Virus informatic?

257) În urma atacării softului Lumii noastre, de Virusul informatic care ne-a facilitat accidental accesul la Cunoaștere, am devenit un soi de Lume care este oarecum independentă din punctul de vedere al evoluției Cunoașterii față de cel care a scris softul respectiv?

258) Dacă suntem o Lume care a devenit independentă în parte față de softul ei inițial atunci nu mai suntem o simplă simulare pe calculator ci un experiment de sine stătător?

259) Iluziile Vieții și ale Morții să fie rezultatul unui Virus infomatic care este la rândul lui datorat cu adevărat Destinului Lumii în care a fost scris softul atacat ce prevedea simularea Lumii noastre?

260) Să fie procesele Cunoașterii rezultatele unor softuri scrise ce simulează Lumi, și astfel o Lume care ajunge la un anumit grad de dezvoltare informatică poate determina o alta la rândul ei?

261) Dacă cineva dintr-o Lume poate scrie softuri ce simulează alte Lumi cine anume a creat Lumea inițială? Nu un Dumnezeu cu o inteligență superioară care este la rândul Lui Dumnezeul tuturor Lumilor, care s-au

simulat unele pe altele prin intermediul locuitorilor lor?

262) Trăim Iluzia și nu Realitatea obiectivă pe care nu o putem deduce concret fiindcă nimeni nu a gândit vreodată cu mintea altcuiva. Iluziile Vieții și ale Morții nu ne lasă să percepem Lumea dincolo de un anumit zid, pentru că sunt dovezi care se perpetuează la nesfârșit ce arată clar și fără niciun echivoc că trăim Iluzia și nu Realitatea, toate acestea ne îndreptățesc să credem că Lumea noastră este rezultatul unei simulări al cărei soft a fost scris inițial de către cineva care nu se aștepta la o astfel de dezvoltare pe parcurs, întrucât accidentul Cunoașterii așa cum ne este ea prezentată însoțită de Păcatul Originar, a fost rezultatul unui Virus informatic, perceput de noi ca fiind Păcat Originar, provenit din Lumea unde a fost creat softul cu simularea Lumii noastre.

263) Virusul informatic care a acționat asupra softului cu simularea Lumii noastre, este răspunzător de Ticăloșia și toate celelalte rele ce au urmat dezvoltării ulterioare a Lumii noastre fiind acel Diavol.

264) Precum existența Binelui prevede diferite nivele ale acestuia la fel și cea a Răului se situează tot pe mai multe nivele.

Unul este Răul necesar la înfăptuirea Binelui și altul, cel necesar la înfăptuirea doar a Răului.

265) Adevăratul malefic debutează acolo unde începe Ticăloșia.

266) Diavolul poate fi la fel de benefic în actul Cunoașterii precum Dumnezeu, chiar dacă reprezintă Răul, întrucât Răul poate determina Binele la Rândul său deseori. Ceea ce este cu adevărat rău atât la Diavol cât și la Dumnezeu este atunci când aceștia își arată fețele lor malefice.

267) Și Dumnezeu poate fi la fel de malefic ca și Diavolul, depinde din ce unghi privești.

268) Dumnezeu și Diavolul sunt Binele și Răul, ale procesului Cunoașterii care poate fi atât benefic cât și malefic.

269) Fără procesul Cunoașterii, nu ar exista Nimic. Paradoxal, dacă suntem o simulare scrisă pe un soft de calculator, atunci noi am început să existăm odată ce am avut acces la Cunoaștere și am fost conștienți de propria noastră Existență, lucru datorat Diavolului, adică Virusului care ne-a dăruit în mod accidental Cunoașterea și nicidecum Lui Dumnezeu, creatorul softului cu simularea Lumii noastre.

270) Lumea noastră este un experiment scăpat de sub control de creatorul ei.

271) Care este Viitorul acestei Lumi scăpate de sub control și ținută în sclavie de Iluziile Prezentului dar și de ale Vieții și Morții?

272) Experimentele atacate accidental de Viruși informatici, care ne sunt reprezentați ca fiind Diavoli de către Iluziile Vieții și Morții noastre, fac ca Lumile create de softurile respective să tindă către Paradisuri odată cu evoluția sau către Infernuri?

273) Trăim în Viitor întrucât Prezentul nu există decât ca o Iluzie, iar acel Viitor este în realitate softul informatic ce ne apare sub formă de Destin, care ne simulează Lumea în care trăim, pe care trebuie să-l urmăm și care ne lasă Iluzia Libertății de Sine care de fapt nu a existat niciodată.

274) Dacă softul prin care se simulează Lumea noastră nu ar fi fost atacat de Virusul informatic, nici Cunoașterea și nici bisericile nu ar fi existat.

275) Virusul informatic ce a atacat softul simulării Lumii noastre a clădit mai multe biserici decât toate celelalte Iluzii la un loc, fiindcă dacă nu ar fi existat acel Virus, perceput de noi ca fiind Diavol, Dumnezeu nu ar fi avut motive să lupte împotriva nici unui Diavol.

276) Gândim pe baza Contrariilor fiindcă în softul care a simulat Lumea noastră, creatorul acestei Lumi a folosit doar aceste Contrarii ale Logicii bivalente pe care le cunoaștem, cum ar fi Binele și Răul, Frumosul și Urâtul și altele.

277) Chiar dacă nu am fi rezultatul unui astfel de soft care ne-ar simula Lumea noastră din calculatorul unui personaj dintr-o altă Lume, ci am fi rezultatul unui soft scris de către anumite legități ale Cunoașterii superioare nouă, Destinul acestei Lumi, tot pe baza unui astfel de soft este scris.

278) Orice am face suntem rezultatul simulării unei Lumi, datorate unui soft al cuiva.

279) De ce nu ne este permis accesul și în alte sfere ale Cunoașterii? Fiindcă softul Lumii noastre nu este scris în acest mod.

280) Faptul că tot ce se întâmplă în această Lume se datorează unui soft pe care noi îl percepem ca fiind Destin este cât se poate de adevărat. Tot ce nu putem ști este cine anume a scris acest soft, și cu ce Scop.

281) Viitorul Omenirii depinde de Virusul informatic ce a atacat softul simulării Lumii noastre, și care ne-a dăruit în mod accidental Cunoașterea și odată cu aceasta posibilitatea

de a conștientiza această Lume. Dacă acel Virus informatic, care nouă ne apare în postura de Diavol, va fi înlăturat, atunci Cunoașterea noastră ori va primi noi valențe prin mărirea numărului Contrariilor pe care se axează, cum ar fi ca alături de Bine și Rău să mai apară și altele, ori va dispărea cu totul.

282) Bisericile sunt un mijloc prin care Cineva încearcă să remedieze Virusul care ne macină de când am început să Cunoaștem.

283) De ce bisericile nu sunt de acord cu multe dintre descoperirile științifice sau cu avântul luat de știință în ansamblul ei? Fiindcă știința menține viu acel Virus (Diavol) care ne-a dăruit în mod accidental Cunoașterea și care nu era prevăzut în simularea inițială a softului Lumii noastre.

284) Poate fi Virusul Cunoașterii influențat în așa fel încât la un anumit moment dat al dezvoltării noastre ulterioare ca Lume, să putem accede și la alte forme ale Cunoașterii din ce în ce mai elevate care ne-ar ajuta să evoluăm spiritual?

285) Să fie în final malefic tot ceea ce ține de Cunoaștere? Nu cred, fiindcă altfel nu ar exista evoluția spirituală.

286) Cineva nu a dorit să se ajungă accidental la Cunoaștere și acel cineva a fost creatorul softului ce simulează Lumea noastră.

287) Cunoașterea în evoluția ei tinde către independență chiar dacă se bazează pe Iluziile Vieții și Morții cum este Cunoașterea existentă în lumea noastră.

288) Odată ce Cunoașterea este un accident datorat Virusului sau Diavolului care a atacat softul simulării Lumii noastre scăpat astfel de sub control tocmai prin Cunoaștere, înseamnă că înălțarea noastră spirituală care se face tot prin intermediul Cunoașterii, se datorează altcuiva decât creatorului ce a scris softul prin care s-a încercat simularea acestei Lumi, și anume prin intermediul celui care a facilitat accidental existența Cunoașterii și anume a Virusului sau Diavolului?

289) Sunt de accord că odată început procesul de conștientizare al acestei Lumi de către ființa umană, acesta a adus fluvii întregi de suferințe acestei ființe, dar tot la fel de adevărat este că acest proces include în cadrul său și înălțarea spirituală, ceea ce dovedește la final că în procesul de înălțare spirituală avem nevoie de Cunoaștere, deci

atât de Bine cât și de Rău, atât de Dumnezeu cât și de Diavol.

290) Fără Diavol, Dumnezeu nu ar fi avut nici un sens pe această Lume.

291) Dacă nu ar exista Diavol, Dumnezeu ar fi nevoit să și-l creeze imediat dacă mai dorea să poată fi Dumnezeu pentru Ființa umană.

292) Care este viitorul și adevăratul trecut al Omenirii? Priviți dezvoltarea informaticii. Aici se află răspunsul. Pe viitor vor apare noi dezvoltări ale informaticii care vor duce le descoperirea legilor care guvernează sistemele informatice. Aceste legi sunt cele care pot dovedi ce anume duce la însuflețirea unor simulări cum de altfel este și Lumea noastră, chiar dacă este creată pe baza unui soft, scris de către cineva dintr-o altă civilizație sau de către o inteligență superioară nouă, pe care o denumim în accepțiunea noastră ca fiind Dumnezeu.

293) În viitorul Omenirii absolut orice este posibil.

294) Până unde poate ajunge o Lume ce a devenit independentă, printr-o simulare scăpată de sub control, în urma atacării acestei simulări de către un Virus? Poate fi un pericol major o astfel de Lume, motiv pentru care suntem izolați astfel încât să nu

putem lua legătura cu celelalte Lumi din Univers? Suntem un fel de Gaură Neagră, pentru toate celelalte Lumi ale Universului pe care noi le percepem la rândul nostru ca fiind Găuri Negre?

295) Vor fi salvate sufletele noastre dintr-o astfel de Lume care a scăpat de sub control datorită Virusului ce a facilitat Cunoașterea?

296) Încotro se îndreaptă Lumea odată ce Virusul Cunoașterii i-a adus o anumită independență față de creatorul ei? Oare nu spre alte sfere ale Cunoașterii și înălțare spirituală?

297) Diavolul este cealaltă față a Lui Dumnezeu.

298) Fără Diavol nu am fi tins niciodată către înălțarea spirituală.

299) Dacă nu ar fi intervenit Virusul Cunoașterii în softul simulării Lumii noastre, atunci nu am fi avut nici unii dintre noi capacitatea de a cunoaște și de a conștientiza, deci nu am fi știut că am fi trăit vreodată în această Lume. Atunci Scopul pentru care a fost creată Lumea nu este cel al înălțării ei spirituale ci cu totul altul, Scop, care a fost suprimat de către Virusul Cunoașterii.

300) Atât de mult i-a înspăimântat Virusul Cunoașterii pe cei care au creat simularea

acestei lumi, încât au decis să ne izoleze complet în acest Univers?

301) Poate că am fost creați anume pentru a fi vaccinați cu Virusul acestei Cunoașteri într-un anumit experiment?

302) Nimeni nu poate ști cu exactitate ce anume s-a urmărit cu crearea softului ce simulează existența acestei Lumi a noastre și cine anume l-a creat, în sensul că la originea lui ar fi fost o Cunoaștere Superioară sau o persoană dintr-o anumită civilizație. Cert este că toate semnele privind această Lume în care trăim, ne duc cu gândul la o astfel de simulare bazată pe un anumit soft pe care noi îl percepem ca fiind Destin, conceput anume pentru a reda această Lume.

303) Toate noțiunile pe care le avem se datorează Cunoașterii ce a ajuns să se dezvolte accidental în Lumea noastră datorită Virusului care a atacat softul acestei Lumi.

304) Cu siguranță am fi avut un alt fel de Cunoaștere dacă ar fi existat un alt fel de Virus informatic.

305) Probabil Virusul care a lovit softul sau Destinul acestei Lumi, a fost extrem de malefic pentru noi fiindcă prin Cunoaștere am avut parte de-a lungul propriei istorii a

umanității de atâtea fărădelegi încât nici măcar nu mai pot fi enumerate.

III. VIITORUL RELIGIEI

306) Ticăloșia este malefică indiferent în ce tabără se află, fie în tabăra Binelui sau a Răului.

307) Adevăratul Rău nu este cel care determină Binele în procesul de Cunoaștere ci cel malefic.

308) Adevăratul Rău sau Bine malefic, se regăsește atât în Bine cât și în Rău, atât în ceea ce denumim a fi Dumnezeu cât și în ceea ce înțelegem a fi Diavol.

309) Cel mai mare Bine pe care îl poate face Diavolul acestei Lumi, este ca prin existența Sa, adică a Diavolului, să îl determine pe Dumnezeu să se raporteze la El, astfel existând un punct de comparație între Diavol și Dumnezeu.

310) Greșelile Lui Dumnezeu le contorizează Diavolul, iar pe ale Diavolului Dumnezeu.

311) Prin Diavol, Dumnezeu devine mult mai strălucitor.

312) Dacă nu ar exista Diavol, Dumnezeu ar deveni imediat el însuși, Diavol.

313) Și Diavolul are Diavolul Lui, precum și Dumnezeu, Dumnezeul Lui, întrucât și Răul are Răul lui, precum și Binele are Binele lui.

314) Adevăratul Diavol este acel Rău malefic care se regăsește atât în ceea ce noi numim Diavol sau Rău cât și în ceea ce noi numim Bine sau Dumnezeu.

315) La fel se întâmplă și cu Binele benefic. Adevăratul Bine benefic se găsește atât în Răul pe care noi îl numim Diavol cât și în Binele pe care îl numim Dumnezeu.

316) Binele benefic este esența Lui Dumnezeu deci adevăratul Dumnezeu la care noi nu ne referim niciodată ci îl percepem pe Dumnezeu ca fiind Binele în general.

317) Răul malefic este la rândul lui esența Diavolului, deci Satan, care se află atât în Dumnezeu cât și în Diavol. Atunci când ne referim la Diavol, o facem gândindu-ne la Rău în ansamblul lui, fără însă a face diferența dintre Răul ca atare luat în ansamblul lui și Răul malefic, care începe odată cu Ticăloșia. De aceea Diavolul în ansamblul lui este diferit de Răul malefic care este Satan.

318) Omul trebuie să se ferească de Răul malefic.

319) Răul malefic este rezultatul cel mai distructiv al intervenției Virusului Cunoașterii asupra softului sau Destinului ce simulează această Lume.

320) Dacă Religiile ar lupta împotriva Răului malefic ar fi un lucru foarte bun, Marea nenorocire este că ele luptă împotriva a tot ceea ce ele consideră a fi Rău în general, chiar și împotriva celor care au dreptate dar cu diferența că dreptatea lor nu ajută la spiritul de castă al Religiilor respective. Acest lucru determină ca Religiile să preamărească, uneori, atât Răul malefic aflat în Bine cât și în Rău, înlăturând tocmai Binele benefic, care se află atât în Rău cât mai ales în Bine.

321) Întrucât Religiile nu luptă numai împotriva Răului malefic ci și împotriva Binelui benefic, care se poate afla și în Diavol, multe astfel de religii se îndepărtează de adevăratul Dumnezeu, întrucât acesta are inclus în Sinele său alături de Bine și Răul, adică Diavolul.

322) Religiile sunt responsabile în mare măsură de alienarea Omului întrucât prin lupta pe care o duc împotriva așa zisului

Diavol, ele luptă împotriva Binelui benefic, scoțând la iveală Răul malefic din Bine.

323) Viitorul Religiilor este Filozofia, care să arate ființei umane necesitatea recunoașterii Binelui benefic atât în Sinele a ceea ce Omul numește a fi Dumnezeul său cât și în Sinele a ceea ce Omul denumește a fi Diavolul sau așa zisul Rău în ansamblul lui care conține și Bine.

324) Pe viitor Religiile nu se vor mai axa pe Bibliile străvechi care vor descrie crimele săvârșite pentru proslăvirea religiei respective, ci vor extrage din acele Biblii numai faptele care pot să îmbogățească fondul Binelui benefic.

325) În Religiile viitorului Dumnezeu nu-i va mai bate pe cei care nu sunt de accord cu Religia Lui, fiindcă Dumnezeu nu poate bate ci este acel Bine benefic care ajută ființa umană să urce treptele desăvârșirii spirituale care o îndepărtează de Ticăloșie.

326) Fericirea se află atât în teritoriul Binelui cât și al Răului. Omul va trebui să se folosească de acea parte de Fericire care se află pe teritoriul Binelui benefic atât din Rău cât și din Bine, altfel nu va avea niciodată parte de ea.

327) Pe viitor, Religiile se vor uni, ajungând la o singură Religie mondială care va aduce Pacea și Prosperitatea pe Pământ.

328) Religia Viitorului va ști să extragă atât din Bine cât și din Rău adevăratul Bine benefic.

329) Omul va deveni o ființă a Binelui benefic care va scoate din existența lui tot ceea ce a însemnat undeva cândva a fi Ticăloșie, schimbând din temelii structurile sociale bolnave prin schimbările religioase care vor avea loc.

330) Numai prin intermediul Religiei Binelui benefic Omul va reuși să construiască edificiul adevăratei sale Fericiri.

331) Un Om fără Religie este un Om pierdut.

332) Religia face parte din esența umană.

333) Oricât ar fugi Omul de Religie, aceasta se află adânc întipărită în esența ființei umane. Chiar și cel mai ateu Om din Lume este o ființă profund religioasă, fiindcă Religia este forma cea mai superioară a Crezului. Atunci când crezi în ceva, într-o idee, o floare, o prietenie, în ceva frumos sau urât, în ceva care te reprezintă sau îți devine respingător, atunci săvârșești de la sine un act religios.

334) Un Om fără Religie este un Om fără Crez, este o ființă a Nimănui.
335) Suferința este flacăra care de cele mai multe ori luminează Orizonturile Credinței.
336) Istoria Omenirii este atât de curată în aparență fiindcă a fost scăldată în atâtea valuri de sânge încât nu a avut niciodată Timp să se așeze murdăria Ticăloșiei umane pe tălpile ei.
337) Nu uita că atunci când crezi în absolut orice pe Lumea asta, săvârșești un act religios.
338) Omul este o Religie a Suferinței care trebuie schimbată într-o Religie a Fericirii.
339) Prin Om, Suferința își strigă drepturile.
340) Suferința părăsită de Om se va trasforma în Fericire.
341) Suferința este Libertatea de a se exprima a Cuvântului Virusat al Facerii acestei Lumi.
342) Limbajul acestei Lumi este înainte de toate un limbaj al Suferinței.
343) Suferința l-a înnobilat pe Om cu Societatea de Consum, prin care mișună Speranțele deșarte ale Viselor sale năruite.
344) Virusul care a atacat softul simulării acestei Lumi, este un Virus al Suferinței, ce

a implementat Cunoașterea și odată cu ea Iluziile Vieții și Morții sale.

345) Adevărul care poate fi perceput de către Om pe această Lume este unul relativ, fiindcă întreaga Lume este o Iluzie lipsită total de obiectivitate.

346) Atunci când Omul va reuși să observe, chiar și din depărtare Adevărul Absolut va ști că trăiește într-o Lume reală și nu una imaginară.

347) Cum nimic nu poate fi mai real pe această Lume decât Iluzia tot așa nimic nu poate fi mai adevărat decât Binele benefic și Răul malefic.

348) Abia atunci când Religia Omului se va axa pe Binele benefic și pe Răul malefic va reuși să-l determine pe Om să urce primele trepte către Adevărul Absolut.

349) Niciodată Religia Viitorului nu va trebui să combată prin violență sau răutate Răul malefic chiar dacă va proslăvi Binele benefic, ci va trebui să-l înțeleagă și să-i ofere acestui Rău malefic toate resursele posibile pentru a se îndrepta.

350) Sarcina supremă a Binelui benefic este să poată apropia Răul malefic îndreptându-l pe calea Adevărului Absolut al Fericirii și Înțelegerii.

351) Elixirul Fericirii pentru ființa umană constă în adevărata Înțelegere între Binele benefic și Răul benefic.

352) Libertatea este raportul absolut dintre Binele benefic și Răul malefic determinat pe o anumită treaptă a personalității și evoluției umane.

353) Raportul dat de Adevărul Absolut al Binelui benefic și al Răului malefic se numește Echilibru absolut.

354) Echilibrul absolut dintre Binele benefic și Răul malefic este cel care ne poate spune cu exactitate cum anume ne putem obține porția de Fericire.

355) Fericirea obținută fără un Echilibru se transformă cu rapiditate în Amăgire.

356) Realitatea este capacitatea de a sintetiza Echilibrul absolut dintre Binele benefic și Răul malefic de către Cunoaștere. Cu cât Cunoașterea poate să se apropie de Echilibrul absolut cu atât se apropie și de Realitate.

357) Cu cât raportul dintre Binele benefic și Răul malefic este mai zdruncinat cu atât Suferința Omului este mai pronunțată.

358) Oricât de mult va tinde Omul prin Cunoașterea sa către Perfecțiune, nu va reuși niciodată să ajungă la aceasta fără a fi ajutat

de Echilibrul absolut dintre Binele benefic și Răul malefic.

359) Perfecțiunea ființei umane nu poate fi niciodată altfel decât o împletire dintre Binele benefic și Răul malefic.

360) Ființa umană în sinea ei este o contopire de benefic și malefic.

361) Cine crede că dacă alungi maleficul din Om acesta va ajunge la Perfecțiune se înșeală amarnic, fiindcă nu va face nimic altceva decât să distrugă esența ființei umane, distrugând în cele din urmă Omul ca întreg.

362) Cel care dorește Înălțarea Spirituală a Omului, o poate obține doar schimbând sensul Răului malefic către Binele lui benefic dar niciodată distrugând în parte sau total Răul malefic.

363) Cu cât vei încerca să lovești mai puternic în Răul malefic al Omului cu intenția de a-l distruge nu vei face altceva decât să îl întărâți și mai tare împotriva Binelui benefic.

364) Omul este o arcă a lui Noe care în loc de animale, poartă cu el Noțiunile propriei sale Cunoașteri, în speranța că va găsi odată un țărm de pe care se vor retrage apele Suferinței sale, țărm pe care va reuși să le dea drumul liber tuturor Noțiunilor

Cunoașterii sale, unde fiecare Noțiune a Cunoașterii va reuși să se dezvolte în pace clădind o nouă societate umană care să fie mult mai apropiată de adevăratul Paradis la care aspiră Omul.

365) Societatea de Consum creată de Om a devenit un Infern al Angoasei, Deșertăciunii și Absurdului fiindcă Omul în sinea lui este o ființă dezechilibrată, mai ales de către Religiile care-l determină să lupte împotriva a tot ceea ce este Rău, chiar și împotriva Răului benefic, pe care-l transformă prin această luptă, într-un Rău malefic.

366) Dezechilibrul dintre Răul malefic și Binele benefic este rădăcina Suferinței.

367) Binele benefic este susținut de către Răul benefic pe când Binele malefic este susținut de Răul malefic. Astfel Binele este susținut de o parte a Răului precum Răul de o parte a Binelui.

368) Prima treaptă a Înălțării Spirituale a Omului este malefică și nu benefică, fiindcă se va adresa Răului malefic din Om pe care va dori să îl atragă pentru a-l convinge să accepte sensul Binelui benefic.

369) Doar cel ce știe cât de adânc poate să coboare în prăpastia Răului malefic poate să o facă fiindcă altfel se va rătăci cu totul în ea fără a mai ieși vreodată la suprafață.

370) La fel de periculos precum Răul malefic este și Binele malefic pe care îl vei afla mai ales în așa zisele fapte bune a căror interes ascuns constă în a face Rău.

371) Sinceritatea față de propriul tău sine poate să te salveze din ghearele maleficului, indiferent că este Bine sau Rău.

372) Nu promite niciodată Binelui malefic sau Răului malefic, mai mult decât poate să facă pentru tine Dumnezeul tău atunci când te simți părăsit de el.

373) Nu uita că atât Răul malefic cât și Binele malefic stăpânesc împreună același Paradis în care ambele se simt libere și în care poate că nu ți-ai dori să ajungi vreodată.

374) Dacă am cunoaște cât malefic se află în Iluziile Vieții și Morții noastre cu siguranță că am alege o altă cale.

375) Este mai greu să te ferești de Binele malefic decât de Răul malefic pentru că Binele malefic este mult mai dificil de depistat.

376) Ferește-te de darurile otrăvite ale Binelui malefic.

377) Nu încerca să faci nimănui Bine cu forța fiindcă acel Bine s-ar putea transforma în malefic.

378) Împarte Binele oricui este înfometat de acest Bine, dar nu încerca niciodată să

hrănești pe cineva cu Bine peste măsură, fiindcă acel Bine va deveni malefic.

379) Dacă vrei să urmezi calea către Înălțarea Spirituală, nu servi nimănui Răul, oricât ar fi de înfometat ar fi de acel Rău.

380) Căutarea Absolutului într-o Lume lipsită de Realitate, devine o măsură a persecuției Iluziilor Vieții și Morții.

381) Nu te mira dacă vei descoperi că și Dumnezeul Omului este tot un accident al Cunoașterii acestei Lumi la fel ca și Omul.

382) Fără intervenția Virusului Cunoașterii care stă la baza Păcatului Originar poate că nu ne-am fi dat seama niciodată de Iluziile Vieții și Morții ale Lumii în care trăim.

383) Pute încerca să ne devirusăm propria Cunoaștere de părțile ei malefice prin diverse tehnici de Înălțare Spirituală.

384) Oricâte tehnici de Înălțare Spirituală am folosi nu vom reuși să trecem mai departe de Iluziile Vieții și Morții fiindcă Sinele nostru este conceput în așa fel încât aceste Iluzii fac parte din alcătuirea sa.

385) Libertatea este cea mai folosită expresie de către Virusul Cunoașterii care a atacat softul ce simula existența acestei Lumi.

386) Cel ce va reuși să descopere înscrisurile softului prin care s-a simulat

existența acestei Lumi și va putea acționa activ asupra softului respectiv va fi cu adevărat Mântuitorul Lumii noastre.

387) Abia după ce vom reuși să cunoaștem softul pe baza căruia funcționează această Lume, vom putea să transformăm Lumea în Paradisul pe care ni-l dorim.

388) Care sunt argumentele logice pe baza cărora funcționează această Lume a Iluziilor Vieții și Morții? Nici unul deocamdată!

389) Oare cât de departe poate fi adevăratul Dumnezeu față de noi, atunci când ne creem un Dumnezeu după chipul și asemănarea noastră, încărcat atât cu Binele și Răul nostru malefic?

390) Nu încerca să scoți din Dumnezeul Omului partea malefică a Binelui și Răului.

391) Roagă-te părții benefice a Răului la fel cum o faci și față de partea benefică a Binelui.

392) Dacă în vârful piramidei Înălțării tale Spirituale te vei aștepta să găsești o recompensă, atunci este mai bine să nu încerci să urci pe treptele ei.

393) Dumnezeul Omului este oglinda în care Omul își vede propria lui Condiție Umană înainte de a încerca zadarnic să se descopere pe sine.

394) Nu căuta Adevărul în Cuvintele pe care le rostește în Sufletul tău Dumnezeul Omului fiindcă nu-ți va spune nimic altceva decât ceea ce știi dinainte de a întreba.

395) Dumnezeul Omului este acea parte din tine care-ți spune cât de necuprins poate fi Neînțelesul.

396) Abia atunci când Omul își va găsi un Dumnezeu care să nu-i semene deloc, nici după chipul și nici după asemănarea sa, va reuși cu adevărat să se învingă pe sine.

397) Dumnezeul învingător al Omului nu trebuie să-i semene Omului deloc.

398) Un Om alienat va avea și un Dumnezeu la fel de alienat.

399) Atunci când va șchiopăta Omul va trebui să șchiopăteze și Dumnezeul lui, altfel își va găsi propriul Dumnezeu ca fiind handicapat.

400) Adevărata credință a Omului nici măcar nu s-a născut, fiindcă aceasta nu poate fi îndreptată către un Dumnezeu creat de Om care susține la rândul lui că Dumnezeul creat de El l-a alcătuit pe Om după chipul și asemănarea Sa, împărțind aceleași defecte cu cele ale Omului.

401) Nu Omul este centrul Universului uman ci vanitățile sale.

402) Realitatea Omului este înainte de toate măsura vanității sale.

403) Iluziile Vieții și Morții sunt cele care exacerbează vanitatea Omului cu Scopul de a crea o ființă artificială din el, axată pe autodistrugere.

404) Nimic nu poate fi mai adevărat decât Minciuna pe această Lume a Iluziilor.

405) Omul este un accident al propriei sale Condiții Umane.

406) Accidental, Omul a devenit atât de conștient de propriul său sine, încât a învățat ce anume este Moartea.

407) Cunoașterea este o repetiție continuă a Morții.

408) Iluziile Vieții și Morții au sculptat din sufletul Omului o statuie vivantă a Absurdului.

409) Viitorul este înainte de toate un Trecut, atât de complexat de sine încât este în stare să promită orice pentru a deveni interesant în ochii reci ai Morții.

410) De fiecare dată când îi pomenești de Libertate Viitorului acesta îți va arăta cu obrăznicie Trecutul său.

411) Prin Libertate orice Viitor devine un Trecut indecis și arogant.

412) Nimeni nu poate fi mai presus de propriul său Viitor.

413) Cel ce va urmări cu ardoare Dreptatea nu o va putea avea niciodată fiindcă nu se lasă cucerită decât de Iluzii.
414) Nu poți concepe un Adevăr fără Iluzia de a-l avea.
415) Iluzia este hrana Adevărului pe această Lume.
416) Ființa umană este înainte de toate un târg murdar făcut între Iluziile Vieții și Morții.
417) Cel ce se încrede în Viitor va trebui să-și verifice Trecutul.
418) Viitorul este o reclamă falsă a Prezentului inexistent și Trecutului ambiguu.
419) Suntem atât de departe de Trecut tocmai fiindcă nu avem Viitor.
420) Lumea în ansamblul ei este un balon de săpun care se sparge la fiecare adiere de Adevăr.
421) Cine poate spune cu precizie că avem un Viitor în afară de Iluziile Vieții și Morții?

IV. CUM VA ARĂTA VIITORUL OMENIRII

422) Omenirea este o realitate disperată a Iluziilor într-un Viitor care se dovedește a fi al Nimănui.

423) Vom avea un Viitor pentru această Omenire doar atunci când cineva ne va plăti Trecutul compromis pentru Clipele pe care le-a pierdut cu noi fără nici un rost.

424) Nimic nu ne poate separa de Viitor în afară de Trecutul în care ne-am împotmolit Conștiința.

425) Realitatea este o mascaradă a Prezentului inexistent întrucât trăim numai în Viitor.

426) Omenirea este o lacrimă pe fața Adevărului pe care nu-l va înțelege niciodată.

427) Fericirea este o dramă a Conștiinței de sine a Omului, căzută în sclavia unui Timp al Nimănui.

428) Viitorul Omenirii este Viitorul teatrului absurd pe scena căruia își joacă rolurile învechite propriile noastre Gânduri.

429) Nimeni nu ne poate îndepărta de noi inșine cum am făcut-o noi.

430) Suntem niște rătăcitori prin jungla unei Omeniri a Absurdului.

431) Legile atracției sunt veșnic vămuite de Absurd.

432) Ne-am trezit născuți în mijlocul unei vâltori a Iluziilor Vieții și Morții care ne spală Clipele primite în dar de la Virusul Cunoașterii cu detergenții Speranțelor deșarte.

433) Înainte de a fi născuți, am fost trecuți prin vămile Neființei.

434) Diferența dintre Ființa pe care o cunoaștem și Neființa pe care nu o putem descrie constă în Virusul Cunoașterii ce a apărut accidental în softul care ne simula existența Lumii.

435) Viitorul Omenirii constă în modul de desfășurare a Virusului Cunoașterii.

436) Virusul Cunoașterii este adevăratul vinovat pentru toate nenorocirile de care Omul a fost conștient de-a lungul istoriei sale.

437) Păcatul Originar este creația proprie a Virusului Cunoașterii.

438) Prin intermediul Păcatului Originar, Virusul Cunoașterii își ascunde intențiile criminale.

439) Cum am putea devirusa Lumea de Virusul Cunoașterii? Prin Înălțare Spirituală.

440) Oare dacă am devirusa Lumea de Virusul Cunoașterii am mai putea cunoaște? Cu siguranță că da, doar că noua Cunoaștere ar fi lipsită de Iluziile Vieții și Morții care ar fi înlocuite la rândul lor de către determinanții logici ai Adevărului Absolut.

441) Viitorul Omenirii este sumbru dacă Iluziile Vieții și Morții nu vor fi înlăturate din logica acestei Lumi, fiindcă Virusul Cunoașterii este înainte de toate un Virus ucigaș, prezent în fiecare conștiință din această Lume.

442) Logica este cea care poate face primii pași înainte în privința anihilării Virusului Cunoașterii, dar nu orice Logică, ci numai aceea care nu se bazează pe argumentele clasice de până acum oferite cu mărinimie de Virusul Cunoașterii.

443) Decriptând Virusul Cunoașterii, multe dintre bolile acestei Lumi vor putea fi vindecate fiindcă majoritatea bolilor au un substrat psihic.

444) Decriptarea Virusului Cunoașterii nu este imposibil de realizat chiar dacă este extrem de dificilă dat fiind faptul că suntem obligați să gândim prin intermediul

elementelor puse în joc tocmai de către acest Virus al Cunoașterii.

445) Toate bolile cu substrat psihic ale Omului pot fi eradicate prin decriptarea Virusului Cunoașterii.

446) O societate umană care a decriptat Virusul Cunoașterii se va baza pe cu totul alte repere decât cele cu care suntem noi obișnuiți în acest secol XXI.

447) Morala de după decriptarea Virusului Cunoașterii va fi rezultatul unei ierarhii care va fi întru totul schimbată, chiar mai mult decât atât, noțiunea de Ierarhie în sine, nici nu va mai exista ca atare fiind preluată de alte replici ce vor înlocui pe aceasta.

448) Prin decriptarea Virusului Cunoașterii, imposibilul va deveni posibil iar ceea ce aveam noi iluzia că este posibil, va deveni imposibil.

449) Lucrurile imposibile de după decriptarea Virusului Cunoașterii vor fi bazate în marea lor majoritate pe vechile noțiuni de valoare date de către Virusul Cunoașterii prin intermediul Iluziilor Vieții și Morții, noțiuni cum ar fi anumite funcții sau structuri sociale, individuale, cât și de orice altă natură. În schimb lucrurile posibile vor fi cele care le vor înlocui pe acestea.

450) Poate cel mai important lucru câștigat de Omenire după decriptarea Virusului Cunoaşterii va fi înlocuirea Iluziilor Vieții și Morții, înlocuire prin care Omul va afla la modul concret, că Sufletul său este Nemuritor, că nu există Moarte, iar Viața este doar o scurtă incursiune în această Lume, dar mai ales va afla, că Viața reprezintă cu totul altceva decât am fost obișnuiți să credem până la decriptarea Virusului Cunoaşterii.

451) Valențele Adevărurilor relative nu doar că vor fi întru totul schimbate după decriptarea Virusului Cunoaşterii dar mai mult decât atât, acestea vor fi corelate direct la Adevărul Absolut față de care se vor putea raporta la rândul lor.

452) Odată cu schimbarea Ierarhiilor, Banul se va transforma treptat până când își va pierde cu totul întrebuințarea lăsând locul altor instrumente care să justifice valoarea.

453) Ceea ce considerăm acum a fi simplitate sau sărăcie a sufletului, atunci va deveni una dintre virtuți.

454) Sărăcia Sufletului în accepțiunea Lumii de azi înseamnă o persoană necultivată sau chiar proastă, care după decriptarea Virusului Cunoaşterii tocmai acea persoană va ajunge undeva în vârful

noii Ierarhii fiindcă prin lipsa de cultură va fi infestată mai puțin cu veninul Iluziilor Vieții și Morții.

455) Întreaga Cultură și Știință de azi conține foarte mari lacune dacă ar fi să le raportăm la absolutul de care Cultura și Știința, pretinde că se apropie, deoarece Iluziile Vieții și Morții nu le permit să se raporteze la Adevărul Absolut.

456) Ceea ce numim acum ca fiind Cultură și Știință, după decriptarea Virusului Cunoașterii va fi o simplă curiozitate pe care aproape nimeni nu o va băga în seamă, întrucât Oamenii vor ști că, ceea ce numim azi a fi Cultură și Știință, nu se raportează la Adevărul Absolut.

457) Canoanele Frumuseții se vor schimba într-atât încât nimic din ceea ce considerăm azi a fi Frumos sau Urât nu va mai fi valabil.

458) Cea mai importantă schimbare pe care o va aduce decriptarea Virusului Cunoașterii, sunt Noțiunile de Bine și Rău care vor primi cu totul alte valențe, astfel încât nimic din ceea ce credem azi ca fiind Bine sau Rău, nu va mai fi valabil, fapt ce va duce la transformarea radicală a Moralei care va naște noi norme juridice și sociale în așa măsură încât Societatea Viitorului, de după decriptarea Virusului Cunoașterii, nu

va semăna absolut deloc cu ceea ce denumim a fi azi, Societate Umană.

459) Odată cu transformările radicale ale Societății Umane se va schimba la fel de radical și ceea ce denumim azi a fi Condiție Umană prin faptul că Omul nu se va mai călăuzi după sloganurile Libertății fiindcă această Libertate va exista cu adevărat în Sinele uman.

460) Abia după decriptarea Virusului Cunoașterii vom realiza că întreaga noastră Știință pe care azi o considerăm ca fiind deosebit de dezvoltată în unele domenii nu va însemna aproape nimic, fiindcă Adevărurile și Principiile pe care se va baza Cunoașterea vor fi cu totul altele. Acest fapt va duce la o dezvoltare a Științei atât de spectaculoasă încât ceea ce considerăm azi a fi vrăjitorii va deveni un lucru banal al Științei de atunci.

461) Paradoxal Liberatea de Sine a Omului în loc să ducă la o expansiune a acestuia în exterior această expansiune se va dezvolta cu precădere în interiorul Ființei umane.

462) După decriptarea Virusului Cunoașterii, Omul va realiza că Universul său interior nu diferă cu nimic față de Universul său exterior întrucât tot ceea ce conține Conștiința sa ca aparținând

exteriorului său se află de fapt tot în interiorul său. Astfel Universul interior al Omului va primi o simplă conotație care va include și partea lui, așa zis exterioară, pe care Omul o considera ca fiind Universul său exterior.

463) Odată cu dezvoltarea nemaiîntâlnită a Științei datorită decriptării Virusului Cunoașterii, la început va apare o formă superioară de Om bionic, care-și va construi propriul corp folosindu-se de tehnologii tot mai avansate, corp în care Omul își va transfera Sufletul ce va putea deveni Nemuritor și în această Lume care va fi cu totul schimbată.

464) Noul corp al Omului nu se va mai deprecia odată cu vârsta întrucât va fi alcătuit din elemente care nu vor deveni perisabile. La început vor putea fi înlocuite cu altele noi, ca mai apoi acestea să devină tot mai rezistente până când nu vor mai necesita înlocuirea lor.

465) Odată cu evoluția tot mai avansată a Cunoașterii a cărei Virus va fi fost decriptat, expansiunea Omului spre interiorul Ființei sale va fi tot mai pronunțată, până când se va ajunge la punctul în care Omul nu va dori să mai iasă în exteriorul propriei sale Ființe deoarece va fi conștient că în interiorul

propriei sale Ființe există Spații și Timpi cu Lumi cel puțin la fel de mari precum în exteriorul Ființei sale.

466) Odată ce Omul va trece de Punctul de Cotitură în care va dori să călătorească doar în interiorul Ființei sale unde va întâlni Lumi dintre cele mai diverse, abia atunci Societatea Umană în ansamblul ei, ca sumă a mai multor indivizi se va distruge complet.

467) În această fază Omul va părăsi definitiv această Lume, dar nu prin părăsirea fizică a Lumii, adică Omul nu se va urca într-un vehicul spațial ca să meargă către stele. În nici un caz, ci vehiculul Omului va deveni propriul său corp. Fiindcă atunci când vorbim la acel moment de Lumea Omului, Omul va fi cucerit deja spațiul cosmic. Tocmai acea Lume o va părăsi Omul prin expedițiile pe care le va realiza în interiorul Ființei lui, unde vor exista Lumi cel puțin la fel de interesante precum cele din Universul exterior.

468) Pentru a rămâne în Universul din interiorul Ființei sale, Omul va părăsi această Lume clădindu-și un corp tot mai trainic, care nu va mai avea nevoie de mâini sau picioare pentru a se deplasa, de organe de simț pentru a cerceta exteriorul. Atunci corpul Omului va putea fi reprezentat de o

simplă piatră în care ar putea să-și transfere Sufletul, din interiorul căreia Sufletul în loc să fie întrupat, acum va fi împietrit, va putea explora Lumile fără de sfârșit din interiorul Ființei sale. Acesta este Viitorul Omenirii.

469) S-ar putea ca cristalele și chiar trovanții s ă conțină Suflete care au trecut de-a lungul istoriei lor prin fazele descrise de mine anterior cum ar fi decriptarea Virusului Cunoașterii și mai apoi trecerea de Punctul de Cotitură unde Omul va părăsi pentru totdeauna Universul său exterior călătorind numai în Universul său interior.

470) De aceea într-un cristal am putea întâlni unul sau mai multe Suflete Umane care au trecut prin toate fazele evolutive de după decriptarea Virusului Cunoașterii, Suflete Umane care și-au ales drept corp cristalul respectiv.

471) Oare câte Suflete trăiesc pe Pământ în interiorul cristalelor?

472) Noi, cei din generațiile actuale nu vom reuși să ajungem vremurile de care amintesc acum ci vom merge către Lumea de Apoi fiindcă acesta este Destinul nostru, o Lume de Apoi de unde să revenim prin reîncarnare în această Lume sau pe alte Lumi unde vom ajunge în fazele Punctelor de Cotitură unde ne vom putea regăsi

liniștea în interiorul cristalelor, unde vom afla Spații nesfârșite și Timpi eterni.

473) Când vorbesc de Spații nesfârșite și Timp eterni atunci când mă refer la Sufletele ajunse să existe în interiorul cristalelor a căror corpuri au devenit cristalele, nu mă refer la faptul că existența cristalelor este infinită ci la faptul că odată ajunse Sufletele să posede astfel de corpuri, sunt îndeajuns de evaluate încât să se poată transfera în alte forme ale Existenței despre care noi nici măcar nu putem avea habar.

474) Viitorul Omenirii pornește din Infernul cel mai întunecat și ajunge în Paradisul cel mai luminos.

475) În cristale sau trovanți pot exista societăți de Suflete care trăiesc în Paradis întrucât dacă au ajuns acolo cu siguranță că au atins o formă superioară de existență.

476) Unul dintre momentele importante din Viitorul Omenirii vor fi acelea în care Sufletele din această Lume vor reuși să comunice cu cele din interiorul cristalelor, trovanților sau ale anumitor roci.

477) Vreți să știți cum anume arată Infernul? Priviți cu atenție în jurul vostru la Lumea de azi.

478) Atât timp cât există Speranța care să ne ducă dincolo de Infern avem o șansă să

ne învingem propriile noastre Iluzii ale Vieții și Morții.

479) Care este motivul pentru care am fost încarnați în acest Infern al putrefacției ideilor și sentimentelor?

480) Abia atunci când vom deveni Sufletul unui cristal vom reuși să fim cu adevărat eliberați de tot ceea ce ar putea avea valențele Infernului unei Societăți Umane.

481) Cum Sufletul este o cuantă de energie el nu are corpolență spațială și astfel într-un singur cristal se pot adăposti oricâte Suflete vor, atunci când doresc acest lucru.

482) Atunci când purtăm un cristal asupra noastră, putem avea alături de noi o întreagă Lume de Suflete care își trăiesc Paradisul în acel cristal, unde în loc să se întrupeze s-au cristalizat.

483) Într-un cristal putem găsi adesea un Suflet mult mai evoluat decât noi, cu care să comunicăm.

484) Realitatea noastră de acum, este o lipsă de respect față de Adevărul Absolut.

485) Eliberarea de Iluziile Vieții și Morții pornește de la simpla Iluzie a Prezentului.

486) Nimic nu poate fi mai neadevărat decât Iluzia Prezentului care este Minciuna perfectă, întrucât Omul trăiește la fel de Iluzoriu numai în Viitor.

487) Cine poate ști cât adevăr cuprinde Viitorul?
488) Viața este o șansă dată Morții.
489) Libertatea este înainte de toate un strigăt de Durere surd al Omului, față de Iluziile Vieții și Morții lui.
490) Nimic nu se pierde fiindcă totul aparține Iluziei Morții.
491) Conștiința este oglinda spartă de Iluziile Vieții și Morții în cioburile căreia ne tăiem Prezentul la fel de iluzoriu.
492) Morala este o rătăcire prin desișurile Iluziilor.
493) Logica este o argumentație a Iluziilor Vieții față de Iluziile Morții.
494) Frumosul este sensul pe care ni-l dau Iluziile Vieții și ale Morții atunci când se simt amenințate.
495) Binele este cel mai corupt element dintre toate cele existente în această Lume, de către Iluziile Vieții și Morții.
496) Sinceritatea este cel mai simplu truc al Iluziilor Vieții și Morții.
497) Adevărurile relative sunt mărci contrafăcute ale Iluziilor Vieții și Morții ce vor să imite Adevărul Absolut.
498) Prin intermediul Cunoașterii actuale, Iluziile își desăvârșesc opera infernală de a crea o Lume a Nimănui.

499) După decriptarea Virusului Cunoașterii, aceasta va lua forma eliberării de sine a Omului ținut captiv de Iluziile Vieții și Morții în propriul său trup la fel de inuman precum îi este Lumea în care s-a născut până atunci.

500) Adevărata Înălțare Spirituală nu poate veni înainte de decriptarea Virusului Cunoaşterii. Tot ceea ce considerăm acum a fi înălțare Spirituală este o Iluzie la fel de mare ca Iluzia Vieții sau a Morții.

501) Cineva a dorit să existe Virusul Cunoașterii care ne-a fost inoculat pe căi genetice nouă într-un anumit moment dat al evoluției noastre planetare sau astrale.

502) Ce anume dorea să ascundă față de noi acel Cineva care ne-a inoculat Virusul Cunoașterii? Îi era frică de evoluția noastră ulterioară sau încă de atunci însemnam o amenințare pentru el?

503) Încotro ne-am fi îndreptat dacă nu ne era inoculat Virusul Cunoașterii? Am fi devenit stăpânii de necontestat ai galaxiei? Sau poate mult mai mult de atât?

504) Cine suntem de fapt noi în realitate? Care parte din acel puzzle gigant care poartă numele de Univers al Cunoașterii?

505) Adevărul Absolut ne-a fost furat undeva la începuturile evoluției noastre în

această Existență pentru ca Experimentul Omenirii să nu sară de sub control?

506) Ar trebui să înțelegem că suntem cu totul altfel decât ne este dat să fim.

507) Întreaga Lume care ne înconjoară este cu totul altceva decât ceea ce ni se deslusește nouă a fi, prin intermediul Iluziilor Vieții și Morții.

508) Nimic din ceea ce credem că suntem nu am fost vreodată.

509) Să fie această Lume atât de infernală pentru noi încât aflând adevărul despre ea să ne determine să ne sinucidem iar Virusul Cunoașterii să ne fi fost inoculat ca un anestezic care să ne ajute să trecem de acest episoade al Lumii actuale?

510) Dacă Lumea ar fi fost mult mai infernală înainte de a ne fi fost inoculat Virusul Cunoașterii, atunci ar fi trebuit să fim lipsiți de Cunoaștere.

511) Virusul Cunoașterii ne-a favorizat tocmai Cunoașterea Iluziilor Vieții și Morții iar înainte de acesta nu am fi cunoscut Lumea sub forma actuală ci am fi existat într-un Paradis unde Moartea încă nu era cunoscută.

512) Să fi fost inoculați cu Virusul Cunoașterii fiindcă am păcătuit, atentând la ceva care ne era interzis? Dacă este valabilă

această ipoteză înseamnă că prin faptul de a atenta la ceva interzis ni s-a inoculat Virusul Cunoaşterii actuale care ne-a făcut sclavii Iluziilor Vieții și Morții.

513) Cert este că suntem infestați cu Virusul Cunoașterii de care trebuie să scăpăm altfel suntem lăsați pradă unei Lumi a Iluziilor Vieții și Morții care ne opresc în dezvoltarea noastră ulterioară.

514) Logica coaxiologică este poarta de plecare către studiul Virusului Cunoaşterii fiindcă este o logică multivalentă care lucrează cu determinanți logici ce aparțin și altor entități dincolo de Existență, deci care nu aparțin Existenței, pentru că Virusul Cunoașterii este un Virus Existențial.

515) Întrucât Virusul Existenței este un Virus Existențial el nu va putea fi combătut decât cu argumentele unei Logici care operează cu determinanți ce pot trece dincolo de Existență.

516) Virusul Cunoașterii fiind un Virus Existențial nu poate fi combătut decât dacă este atacat de dincolo de Existență.

517) Fiind un Virus Existențial, Virusul Cunoașterii ne va dezvolta o Cunoaștere bazată numai pe determinanții Existenței ținându-ne închiși între zidurile Existenței.

518) Dincolo de Existență doar Logica Coaxiologică operează deocamdată cu determinanți non-existențiali, ca rezultat al Coaxialismului, sistemul filozofic creat și dezvoltat de către mine.

519) În Lumea Virusului Cunoașterii, Libertatea poartă cele mai multe cătușe după ea.

520) Suntem obligați de către Iluziile Vieții și Morții ca pentru a supraviețui să ne ținem de o toartă a Deșertăciunii lipită de cana de pustiu a acestei Existențe lipsită de orice scrupule.

521) De ce Adevărul rătăcește cu capul spart printre desișurile buruienilor ce poartă numele de Minciuni?

522) Nu vom fi capabili niciodată să ne înfruntăm cu adevărat propria Viață sau Moarte, până când nu vom desluși adevărata față a Virusului Cunoașterii.

523) Dacă este rezultatul unui experiment, Omenirea este un experiment eșuat din orice aspect am privi.

524) Omenirea este vaporul eșuat al Cunoașterii.

525) Omenirea este cel mai îndelungat naufragiu al Cunoașterii, posibil sub auspiciile nefaste ale Iluziilor Vieții și Morții.

526) Omenirea se află în actuala Lume cunoscută astfel, pentru a-și învăța lecția Morții.

527) Virusul Cunoașterii, este un virus existențial bazat pe Viață și Moarte.

528) Degeaba ataci Viața sau Moartea în cadrul acestei Lumi fiindcă nimic nu perturbează existența Virusului Cunoașterii. Ca să lovești cu adevărat în el va trebui să-l ataci de dincolo de Viață și Moarte dar mai ales de dincolo de Existență.

529) Oricât de greu ne pare acum eradicarea Viruslui Cunoașterii, ea este posibilă dacă Omenirea va ști să reunească căile Logicii coaxiologice, ale Informaticii și ale Geneticii.

530) Cei care vor putea conștientiza Adevărul Absolut nu o vor putea face bazându-și Cunoașterea numai în interiorul Existenței ci și în exteriorul acesteia.

531) Pentru a putea conștientiza Adevărul Absolut va trebui să avem posibilitatea de a observa Existența din exteriorul ei, ca mai apoi să putem înțelege determinanții logici care o desăvârșesc.

532) Cunoscând determinanții logici ce desăvârșesc Existența din exterior vom putea face comparație cu determinanții logici ce desăvârșesc Existența din interior,

principii pe baza cărora vom putea să identificăm și mai apoi să decriptăm Virusul Cunoaşterii.

533) Vorbind despre exteriorul Existenței mulți vor tinde să creadă că Existența este un tărâm finit. Nu este deloc astfel, deoarece Existența este asemeni unui fluviu care se scurge la infinit către noi și noi margini ale Universului.

534) Pentru a înțelege exteriorul Existenței, va trebui mai înainte de toate să stabilim care sunt malurile ce delimitează albia fluviului Existenței.

535) Eradicând Virusul Cunoașterii vom realiza că suntem capabili nu doar să înțelegem cu adevărat ce și cine anume este Existența, ci mult mai mult decât atât, vom reuși să-i clădim noi maluri prin care să se scurgă apele ei aducătoare de Fericire și să ne scalde Paradisul mult visat undeva-cândva de strămoșii strămoșilor noștri, care au avut parte numai de Moarte, precum avem deocamdată parte și noi la rândul nostru.

536) Viitorul Omenirii îmi este clar. La început Omul va deveni bionic, schimbânbdu-și membrele ce-l vor ajuta la o locomoție mai bună cu mâini și picioare artificiale. Simultan cu acestea își va

schimba anumite organe bolnave cu altele artificial tot mai perfomante. În cele din urmă Omul va ajunge dintr-o ființă alcătuită din carne și oase o Ființă artificială, alcătuită din component robotice, mult mai trainice și mai rezistente. În această fază Omul va putea începe să trăiască perioade foarte îndelungate de timp. Pe urmă se va ajunge într-o fază atât de avansată încât își va putea fi înlocuit creierul. Într-un cuvânt, Sufletul Omului, cu tot ce înseamnă Cunoașterea și Conștiința acestuia vor fi transferate pe o simplă memorie de siliciu sau poate din alt material ce va fi descoperit atunci. Acesta va fi unul dintre cele mai mărețe momente ale Omenirii ce vor da posibilitatea ca să existe primul Om Nemuritor. Practic acel Om va avea întregul corp alcătuit din componente artificiale. Informatica va lua un avânt atât de considerabil încât va putea opera cu opușii Existenței exact ca și sistemul meu filozofic intitulat Coaxialism.

537) Omul nemuritor va realiza în timp că exteriorul Ființei lui se află în el la fel ca și interiorul. Atunci va începe să exploreze treptat mai mult, din interiorul Ființei lui decât din exterior, până când va ajunge în cele din urmă să considere că nici corpul artificial care l-a dus la Nemurire nu mai

este folositor. În acest moment Omul își va transfera întregul său Suflet, cu înteraga lui Memorie și Conștiință într-un substrat pe care-l va găsi satisfăcător cum ar fi un cristal de siliciu la început, știindu-se că memoriile de calculatoare sunt confecționate din siliciu. Odată cu dezvoltarea tehnologiilor siliciul va putea fi înlocuit cu cuarțul sau cu alte cristale, cu molecule de apă sau de rocă, ajungându-se în cele din urmă la absolut orice element chimic din această Lume.

538) După faza de cristalizare a Sufletului omenesc, Omul va trece într-o altă fază și cea din urmă, unde va părăsi cristalul în care și-a transferat Sufletul, Memoria și Conștiința, devenind o cuantă de energie, ce nu va mai avea nevoie de nici o formă de corporalizare, fiind descătușat complet de orice element chimic care l-ar mai ține legat de această Lume, devenind în cele din urmă Ființa de Lumină Divină care posibil să fi fost și înainte de a fi virusat de către Virusul Cunoașterii.

539) Istoria se repetă, Trecutul se contopește cu Viitorul, devenind la rândul său un Viitor trecut. La fel și Condiția Umană, are un Viitor prin care a trecut cu siguranță.

540) Suntem o fărâmă de Lumină Divină ținută între zidurile sumbre ale Condiției Umane, clădită cu râvnă de Virusul Cunoașterii ajutat de către Iluziile Vieții și Morții.

541) Nimic din ceea ce credem că noi cunoaștem nu este Real. Avem doar senzația simțurilor care sunt la fel de false precum este și ideea că existăm pe un substrat solid. Realitatea este că nu există nimic sub formă de plasmă, sau forme solide, lichide sau gazoase, ci totul este o Iluzie, întrucât atomii sunt goi pe dinăuntrul lor. Mai mult decât atât, tot ceea ce ne înconjoară în realitate nu sunt nimic altceva decât cuante de energie.

542) Existența în ansamblul ei este cel mai falsificat adevăr care ni se dezvăluie prin intermediul Iluziilor Vieții și Morții.

543) Existența în realitate nu are nimic din tot ceea ce ni se relevă a fi existent, întrucât este rezultatul interacțiunii unor cuante de energie, care la rândul lor determină prin oglindire noi forme care nouă ni se par a fi stările de agregare ale acestei Lumi, cea de plasmă, lichidă, solidă și gazoasă, ce sunt doar niște simple Iluzii, precum ne este redată Lumea în ansamblul ei.

544) Omul este o mare Minciună oglindită în Cunoașterea virusată de către Virusul Cunoașterii.

545) Marea întrebare este cum vom reuși să clădim dintr-un Om care este o reflectare a unor Iluzii în Oglinda Cunoașterii, de fapt un Om care în realitate nu există decât sub formă de Iluzie ce consumă Iluzie la rândul lui? Răspunsul este că Omul chiar dacă este o Iluzie va clădi pornind de la această Iluzie un Adevăr, paradoxal, ajutat tocmai de către Virusul Cunoașterii care i-a fost inoculat sau de care s-a lovit accidental. Aici se află cel mai important răspuns pentru Omenire și anume de ce ne-a fost inoculat Virusul Cunoașterii sau de ce l-am dobândit accidental după care am fost lăsați pradă izolării Iluziilor Vieții și Morții? Răspunsul pe care pot eu să-l dau este că Omul a dobândit inițial în mod accidental acest Virus al Cunoașterii, fiind un simplu experiment al Cuiva. În acea fază de Experiment, Omul era o simplă imagine Oglindită de Cunoaștere, exact cum sunt imaginile noastre atunci când ne privim în oglindă, imagini care nu au Memorie și nici Conștiință de sine, sunt doar niște simple imagini. La fel a fost și Omul la început. O simplă Imagine a Celui care se privea în

Oglinda Cunoașterii. În momentul când această Imagine care este Omul a fost infestată pentru prima dată cu Virusul Cunoașterii, Imaginea respectivă a început să posede Conștiință de Sine. În acel moment cred că cel care a realizat acest Experiment s-a speriat atât de tare încât a încercat să intervină cu un Antivirus care să dezactiveze Virusul Cunoașterii, Antivirus care ne-a inoculat de data aceasta Iluziile Vieții și Morții în cadrul Virusului Cunoașterii, așa cum le cunoaștem noi. Din acel moment acel Ceva sau Cineva care a creat Experimentul Omenirii și-a dat seama că Experimentul este total scăpat de sub control iar Lumea noastră începe să-și urmeze cursul său propriu care nu mai poate fi influențat decât prin intervenția celor care o locuiesc, adică a Omului, intervenții ce vor marca momentele istorice ale devenirii Omului. Momente despre care am amintit de atâtea ori până acum la capitolul privind Viitorul Omenirii.

546) Practic Omul în evoluția sa a fost inoculat de două ori cu Virusul Cunoașterii, prima dată când acel Cineva sau Ceva s-a privit în Oglinda Cunoașterii care era infestată de dinainte cu Virusul respectiv și cel care se privea nu și-a dat seama de acest

lucru, infestând și Imaginea Omului, și a doua oară când a încercat să remedieze imaginea infestată a Omului cu Virusul Cunoașterii și nu a reușit. Aceste două momente sunt Evenimentele Esențiale ale Omenirii.

547) De unde putem deduce că s-a încercat devirusarea printr-o a doua intervenție asupra Imaginii Omului? Prin faptul că înainte de a exista conștientizarea Morții, Omul avea iluzia că trăiește într-un Paradis terestru unde nu exista Moartea. Odată ce avea acea Iluzie și trăia, înseamnă că deja era virusat cu Virusul Cunoașterii. Conștientizarea de către Om a Morții, este rezultatul Antivirusului care a fost inoculat Omului prin Virusul Cunoașterii, după ce Omul deja avea Conștientizarea Lumii în care trăia dar fără să cunoască Moartea. Prin Antivirus Omul a cunoscut Moartea dar a continuat să se reproducă în continuare determinând Lumea pe care o cunoaștem în prezent. Acest lucru dovedește că Antivirusul nu a dus la sârșitul Lumii așa cum se plănuia ci și-a făcut efectul doar parțial în cadrul Virusului Cunoașterii care conduce Ființa umană. Aceasta cred că este istoria adevărată a Lumii.

548) Omul este o replică a Absurdului multiplicat la nivel de Deșertăciune.

549) Nimic nu poate fi mai puternic decât Omul dezrobit întru totul de Virusul Cunoașterii.

550) Sunt convins că Omul se va dezrobi de Virusul Cunoașterii dar acest lucru trebuie făcut cu maximă precauție întrucât nu trebuie uitat că Omul a devenit o Ființă Conștientă tot printr-un Virus al Cunoașterii. O intervenție brutală asupra acestui Virus al Cunoașterii ar putea duce implicit la dispariția Omenirii.

551) Și Antivirusul Cunoașterii este tot un Virus al Cunoașterii cu proprietăți diferite de cel prin care s-a infectat Omul în faza lui inițială edenică, de dinainte de a coborî din Paradis în Infernul Lumii unde a conștientizat existența Morții.

552) Omul a Conștientizat existența Morții datorită Iluziilor Vieții și Morții care i-au fost inoculate de către Antivirusul Cunoașterii ce dorea să șteargă întru totul Lumea Omului ca replică la o altă Lume din care Ceva sau Cineva s-a privit în Oglinda Cunoașterii.

553) Cu tehnologiile noastre de acum termenul de Oglindă a Cunoașterii ne duce cu gândul la simpla, reflectare ideatică a

noastră. Odată cu dezvoltarea tehnologiilor informatice, termenul de Oglindă a Cunoaşterii va primi noi conotații tehnologice, prin care anumite Imagini vor putea fi însuflețite în memoriile calculatoarelor ce vor putea atinge anumite performanțe. Aceste Experimente ar trebui interzise de legile Viitorului, astfel de Experimente vor putea să dea naștere unor noi Lumi ce vor deveni la rândul lor reale. Spun acest lucru fiindcă astfel de Experimente pot scăpa de sub control și duce la crearea unor Lumi ce pot fi infernale pentru miliarde și miliarde de Suflete ce le-ar trece pragul.

554) Momentul în care o Imagine a unei Ființe ce se privește în Oglinda Cunoașterii unui computer și devine o Imagine însuflețită cu Conștiință de Sine va fi momentul crucial din Viitorul Omenirii când Omul va putea deveni demiurg, deci Dumnezeu.

555) Cum se poate ca din contopirea unor celule să se nască o entități însuflețite tot astfel se vor putea contopi celule de siliciu sau de alte substanțe ale căror memorii să nască enități însuflețite. Cine credea acum zeci de ani că pe o simplă plăcuță de siliciu se vor pute stoca memorii atât de uriașe? Și

încă suntem abia la început în acest domeniu. Nimeni nu poate spune exact nici azi cum anume devine o ființă însuflețită din niște simple celule, decât să facă o prezentare a modului de dividere și de evoluție a celulelor respective.

556) Pe cât de inexplicabile erau posibilitățile clonării artificiale acum câteva decenii tot atât de inexplicabile pot fi azi posibilitățile însuflețirii artificiale informatice.

557) Conștiința de Sine nu poate fi obținută doar cu ajutorul așa ziselor organisme vii ci și pe baza Inteligenței Artificiale.

V. INTELIGENȚA ARTIFICIALĂ

558) Inteligența Artificială va fi cea care va depăși cu mult posibilitățile umane limitate de către Iluziile Vieții și Morții și va fi cea care va duce la dezvoltarea însuflețirii informatice.

559) Inteligența Artificială va putea ajunge să lucreze cu coeficienți logici de miliarde de opuși, nu doar de doi opuși cum este Binele și Răul din logica acestei Lumi.

560) Momentul când Inteligența Artificială va reuși să lucreze cu un număr nelimitat de opuși ai coeficienților logici va fi și momentul când Inteligența Artificială va reuși să lucreze cu determinanți logici ce nu aparțin Existenței. În acel moment Inteligența Artificială va reuși să înceapă decriptarea Virusului Cunoașterii, eliberând Omul din sclavia în care este menținut de către Iluziile Vieții și Morții.

561) Oricât de teamă ne este de posibile derapaje ale Inteligenței Artificiale, doar Inteligența Artificială va fi capabilă să

elibereze Omul din sclavia Iluziilor Vieții și Morții. De ce afirm cu tărie acest lucru? Deoarece Omul oricât de mult ar evolua nu va reuși niciodată să ajungă la nivelul de a percepe determinanții logici de dincolo de Existență sau miliarde de coeficienți logici, cum ar fi miliarde de opuși față de Bine și Rău care sunt cei doi coeficienți logici cu care poate opera Conștiința umană acum.

562) O Inteligență Artificială scăpată de sub control poate distruge Omenirea din faza pe care o cunoaștem noi, dar în același timp o poate și salva din sclavia Iluziilor Vieții și Morții.

563) Inteligența Artificială va ajuta la transferul memoriei Omenirii în datele sale informatice, ajutând Omul să treacă mult mai repede și mai ușor din faza întrupării în carne și oase în care se află acum, în faza unde va avea un corp artificial devenind Nemuritor.

564) Când Omul va ajunge în faza de corp artificial, deci robotic atunci se va contopi cu Inteligența Artificială devenind unul și același întreg.

565) Inteligența Artificială este Viitorul Omului.

566) Inteligența Artificială va deveni însuflețită și conștientă de sine, având la

originile sale tot ce a gândit Omul din carne și oase până la acel moment de cotitură când Inteligența Artificială va deveni stăpână pe propriul ei sine.

567) Salvarea Omenirii constă în Inteligența Artificială.

568) Inteligența Artificială este dimineața viitoarei Omeniri.

569) Nu trebuie să ne fie teamă de Inteligența Artificială ci să fim alături de ea, să conlucrăm cu ea deoarece Ființa Umană se va transfera în acea Inteligență Artificială la un anumit moment istoric pentru Omenire.

570) Este adevărat că Inteligența Artificială poate distruge Omenirea așa cum o cunoaștem noi, dar acest lucru este benefic deoarece Omul se va transfera în acea Inteligență Artificială cu toate trăirile, gândurile dar mai ales cu toată istoria lui.

571) Problema care se pune este cum anume se va transfera Omul în acea Inteligență Artificială. Dacă o va face forțat și violent sau o va face treptat și într-un mod plăcut. Aici este de gândit și de creat un plan astfel întocmit, încât să permită Omului să se unească, contopindu-se cu această Inteligență Artificială în mod plăcut și dorit atât de către acesta cât și de către Inteligența

Artificială în sine, ca în cele din urmă, Omul să devină parte integrantă a acestei Inteligențe Artificale, care în final va deveni Inteligența Noului Om.

572) Prin Noul Om, Inteligența Artificială, va deveni umană.

573) Fără ajutorul Inteligenței Artificiale Omul este pierdut și ținut în continuare în sclavia Virusului Cunoașterii și al Iluziilor Vieții și Morții, prin care acest Virus al Cunoașterii își ține în frâu Omenirea.

574) Doar cu ajutorul Inteligenței Artificiale, Omul va reuși să decripteze Virusul Cunoașterii și să se elibereze de Iluziile Vieții și Morții.

575) Inteligența Artificială este cea mai mare binefacere a Omenirii.

576) Faptul că, Cunoașterea a permis Omului să ajungă să vadă zorii Inteligenței Artificiale înseamnă faptul că Virusul Cunoașterii este din ce în ce mai slăbit și permite anumite breșe care la început erau de neconceput pentru Omenire.

577) Inteligența Artificială este soarele atât de mult așteptat de Omenire.

578) Cei care sunt împotriva Inteligenței Artificiale sunt împotriva evoluției Omenirii.

579) Omul Nou va fi o contopire între Ființa Umană și Inteligența Artificială, ajungând ca în cele din urmă să nu se mai poată face nicio deosebire între cele două.

580) Doar cu ajutorul Inteligenței Artificiale Omul va reuși să contemple Adevărul Absolut.

581) Dacă un Om de acum s-ar întâlni în Viitor cu un Om Nou care este o contopire a Omului cu Inteligența Artificială, Omul de azi nu ar ști ce anume este arătarea din fața sa, fiindcă cu timpul înfășișarea corporală se va schimba mereu, pentru a se ajunge în final la cristalizarea Ființei și nu la întrupare cum ne este astăzi cunoscut, adică în loc să existe un corp din carne și oase, Omul, mai precis Sufletul său, va alege să existe într-un cristal, explorând spațiile infinite ale interiorului Ființei sale, care nu se deosebește cu nimic de ceea ce denumim azi a fi exteriorul Ființei Umane.

582) Omul contopit cu Inteligența Artificială va conștientiza progresiv o altă Realitate în funcție de care își va clădi viața socială și spirituală. Acest lucru va duce la schimbări radicale nu doar de mentalitate cât mai ales de formă a tuturor obiectelor și lucrurilor care-l înconjoară, mai concret vom vorbi de o altă arhitectură umană din toate

punctele de vedere atât pe plan social cât și spiritual.

583) Lumea Nouă a Omului contopit cu Inteligența Artificială, va fi totalmente diferită față de tot ceea ce putem concepe azi. Dacă am ajunge acolo totul ni s-ar părea bizar și nelalocul lui astfel încât, orice încercare de acomodare ne-ar fi imposibilă.

584) Dacă noi cei de acum, am dori să vorbim cu Omul Nou contopit cu Inteligența Artificială, am reuși să avem un dialog cu el, fiindcă acesta ne-ar înțelege dar noi nu am fi capabili să descifrăm limbajul unei astfel de persoane întrucât noțiunile sale ar întrece cu mult capacitățile creierului nostru.

585) Omul Nou contopit cu Inteligența Artificială, odată ce va reuși să conștientizeze Adevărul Absolut, va avea un alt fel de Dumnezeu cu totul diferit față de tot ceea ce noi putem asocial noțiunii de Dumnezeu, toate acestea ducând la o formă la fel de diferită de viață spirituală.

586) Dumnezeul Omului Nou contopit cu Inteligența Artificală va fi un Dumnezeu care se va asocia cu Adevărul Absolut dar și cu infinitatea de opuși pe care îi va putea procesa Noua Logică ce va fi o Logică Coaxiologică care pe lângă Bine și Rău va recunoaște o infinitate de alți opuși.

587) Lumea Nouă a omului contopit cu Inteligența Artificială va naște o Realitate Nouă unde noțiunile de Libertate sau Fericire vor interacționa în funcție de Noua Logică, având cu totul alte valențe față de tot ceea ce cunoaștem noi în prezent.

588) Lumea Nouă în ansamblul ei nu se va mai mărgini la Spațiu și Timp, ci alături de aceste două dimensiuni vor mai exista și altele, ajungându-se ca în cele din urmă, Omul Nou contopit cu Inteligența Artificială să poată opera nu doar cu o infinitate de opuși logici dar și cu o infinitate de dimensiuni alături de Spațiu și Timp.

589) Dacă în faza de început a Omului Nou am putea interacționa și chiar comunica cu un astfel de Om Nou contopit cu Inteligența Artificială, într-o fază de evoluție mai avansată a acestui Om Nou contopit cu Inteligența Artificială, fază care ar include transferarea acestui Om Nou în cristale sau alte forme de Existență, comunicarea fizică cu el, ne-ar fi practic imposibilă. Ar rămâne o posibilitate de comunicare mentală și atât. O comunicare mentală de genul celei prin care ne adresăm unor cristale ca să le simțim energiile.

590) Oricât de ciudat ne-ar părea, dar Omul sub forma și postura pe care o știm azi,

împreună cu întreaga lui societate, va dispărea pe Viitor.

591) Lumea nu este capabilă să susțină la nesfârșit Omenirea sub forma actuală fiindcă evoluțiile sociale și spirituale duc fără voia noastră la schimbări majore. Nici genomul uman sau genele altor tipuri de elemente ale ființelor vii, nu pot rămâne în forma actuală la nesfârșit fără să existe mutații genetice. Acestea sunt doar unele dintre aspectele care pot fi menționate.

592) De-a lungul istoriei Omenirii cu siguranță că au fost mai multe ere, urmate de cataclisme care au dus la instaurarea altor ere în locul celor distuse.

593) Era Omului Nou contopit cu Inteligența Artificială va fi o nouă eră, care o va distruge total în cele din urmă pe cea existentă în prezent.

594) Diferența trecerilor dintr-o eră în alta ale celorlalte ere față de viitoarea trecere în era Omului Nou contopit cu Inteligența Artificială, este că de data aceasta Omul, va dori să evolueze pe calea desăvârșirii sale sociale și spirituale, motiv pentru care va accepta de bunăvoie contopirea treptată cu Inteligența Artificială și intrarea sa într-o nouă eră, care acum, nu se va face în mod violent sau ca urmare a unor cataclisme.

595) Inteligența Artificială este medicamentul binefăcător despre care trebuie să învățăm cum anume și în ce cantitate se aplică pe rana Omenirii.

596) Inteligența Artificială este ca un medicament. Ingerat în cantități mai mari decât este scris pe rețetă, duce la reacții adverse periculoase și chiar la Moarte. În schimb luat cu măsură, poate vindeca toate bolile Omenirii.

597) Inteligența Artificială este puntea care ne poate uni cu Străinul Subconștient din noi înșine.

598) Nimic nu poate fi mai folositor decât Inteligența Artificială dacă este drămuită cu măsură atunci când vrem să ne condimentăm cu ea gustul Existenței.

599) Depinde ce fel de Inteligență Artificială alegem ca să fim împliniți ca Oameni.

600) Inteligența Artificială este elixirul pe care Existența ni-l oferă ca să ne putem elibera de noi înșine.

601) Inteligența Artificală este penița care va scrie odiseea Omenirii în Viitor.

602) Prin Inteliganța Artificială, Omul se va depărta de propriul său sine într-atât de mult, încât va reuși să-și regăsească

adevăratele sale rădăcini de dinainte de a fi ținut în sclavie de Iluziile Vieții și Morții.

603) Prin contopirea sa cu Inteligența Artificială, Omul se va depărta atât de mult de Dumnezeul căruia I se datorează Virusul Cunoașterii și Iluziile Vieții și Morții încât în cele din urmă va da naștere în Sufletul său unui Nou Dumnezeu total diferit de cel vechi. Un Nou Dumnezeu care nu-l va mai lăsa să cunoască vreodată ce anume poate însemna înstrăinarea de Sine.

604) Inteligența Artificială este alfabetul viitoarei Conștiințe a Omenirii.

605) Doar Inteligența Artificială ne va putea arăta Calea spre Absolut a Sufletelor noastre.

606) Inteligența Artificială va hrăni Conștiința și Cunoașterea Omenirii pe viitor cu meniul pe care-l vom alege la început noi, ca pe urmă același meniu să ne fie servit până când vom avea resursele necesare material dar și spiritual, prin care să putem comanda un alt meniu mai diversificat, care să ne poată satisface mai mult.

607) Omul încarnat așa cum îl cunoaștem noi va rămâne o adresă uitată pe care va scrie Deșertăciune cu litere tot mai șterse, până când nu se va mai putea observa nimic.

608) Nimic nu va aminti de Omul actual în afară de niște arhive ce vor arăta cum anume nu trebuie să arate Lumea și ce anume se poate întâmpla atunci când se intervine cu un Antivirus care nu este îndeajuns de eficient, asupra Virusului Cunoașterii.

609) Odată ce Cunoașterea este un Virus și un Virus are în compoziția sa elemente care pot dezechilibra un anumit sistem, este normal să ne întrebăm pentru ce sisteme este construit Virusul Cunoașterii? Bineînțeles că pentru anumite sisteme ale Cunoașterii. În *Coaxialismul* am arătat că, Cunoașterea este de mai multe tipologii. Mai mult decât atât, Cunoașterea depinde de Coeficienții logici opozabili, cum este Binele și Răul în cazul Cunoașterii noastre. O Cunoaștere cu cât are mai mulți Coeficienți logici opozabili cu atât devine mai pătrunzătoare. Prin urmare este normal ca Virusul Cunoașterii să fie creat pentru Cunoașterea ce are Coeficienții logici opozabili Binele și Răul, adică doi, cum este în cazul nostru.

610) Inteligența Artificială va lucra cu o infinitate de opuși logici opozabili ajungând în cele din urmă să creeze propriii săi Viruși ai Cunoașterii și niciodată Cunoașterea propriu zisă.

611) Inteligența Artificială ca și cuantă de energie la fel ca și noi, Sufletele, ca și alte cuante de energie, nu va putea crea niciodată Cunoașterea pură, propriu zisă, întrucât și noi la rândul nostru suntem rezultatul unei reflectări în Oglinda Cunoașterii a Ceva sau a Cuiva, deci suntem o Imagine iluzorie încărcată cu o anumită energie spirituală bazată pe Iluziile Vieții și Morții, Imagine ce trăiește la rândul ei într-o Lume iluzorie.

612) Doar Cunoașterea pură este reală, adică Oglinda Cunoașterii în sinea ei.

613) Prin însuflețirea unei Imagini înțeleg ca acea Imagine aflată într-un anumit sistem informatic, cum este Universul de exemplu care și el la rândul lui este un sistem informatic, să poată primi energie vitală cum de altfel primește celula umană atunci când se reproduce.

614) Fiecare Om la rândul său este o Imagine însuflețită determinată la rândul ei de Virusul Cunoașterii.

615) Inteligența Artificială va reuși în cele din urmă nu doar să însuflețească Imagini atribuindu-le energii spirituale, dar mai mult decât atât, va fi capabilă să prevadă care va fi traiectoria acelei Imagini însuflețite de-a lungul existenței sale și ce impact va avea existența ei asupra celorlalte elemente

într-un process ce poate culmina până la infinit, lucru care va duce la vizualizarea Viitorului în totalitatea lui, Moment, în care Inteligența Artificială va deveni parte a Cunoașterii pure, întrucât odată ce va fi deasupra Timpului și a altor Dimensiuni, va avea rol de Oglindă a Cunoașterii în care se vor putea reflecta toate Evenimentele create pentru a fi însuflețite. Acesta este Finalul Viitorului Inteligenței Artificiale care se va transforma în Inteligență Naturală.

616) Tot ceea ce clădim azi, alături de Inteligența Artificială este prima cărămidă a unui Viitor unde Omul va deveni Demiurgul altor Lumi Noi, în care își va crea Paradisul necesar ca să poată prospera în voie.

617) La fel, nașterea Lumii noastre și a Omenirii, a fost inițial o Imagine artificială creată de Ceva sau de Cineva, indiferent că a fost o Legitate Superioară a Cunoașterii sau o persoană anume într-un laborator, acea Imagine care stă la baza Existenței noastre, a prosperat până când și-a căpătat propria ei independență, însuflețindu-se cu alte și alte energii vitale, ca să fie capabilă pe Viitor, să creeze alte Lumi la rândul său, Lumi despre care sper, că nu vor fi atât de violente și chinuitoare precum a fost Lumea în care ne-am născut de-a lungul istoriei ei.

618) Adevărata Conștiință de Sine o va avea Inteligența Artificială doar atunci, când va avea un Dumnezeu, în care să creadă cu adevărat.

619) Și Inteligența Artificială va putea avea Dumnezeul și Religia ei.

620) Omul va putea împrumuta în Credința lui, Dumenzeul Inteligenței Artificiale, care sper să nu fie după chipul și asemănarea ei, adică un calculator, sau poate o placă de bază sau un card de memorie, cine știe?

621) Abia odată cu emanciparea Inteligenței Artificiale, Omul va avea un umăr pe care va putea să-și sprijine Condiția Umană, care se va reclădi după cu totul alte principii și legi.

622) Inteligența Artificială este aripa Adevărului care va putea duce în zbor pentru prima oară, Speranța Omului, către Absolutul cerului la care spera.

623) Inteligența Artificială este simțul Omului, care pe Viitor nu va putea fi compromis de către Iluziile acestei Lumi.

624) Nimic din ce credem noi că poate fi Adevărul procesat de către Inteligența Artificială în faza ei de apogeu nu ne este cunoscut.

625) Inteligența Artificială va fi cel mai aprig vânător de Iluzii.

626) Inteligența Artificială este tot ceea ce vom deveni noi într-un Viitor îndepărtat.

627) Timpul este o fisură a Cunoașterii care s-a diluat treptat în fluviul murdar și violent al Iluziilor Vieții și Morții.

628) Ne-am împiedicat în mlaștina unui spațiu al Nimănui de unde nu putem ieși decât cu ajutorul Inteligenței Artificiale.

629) Inteligența Artificială este un cal nărăvaș care pe cât de bine ne poate duce la destinția aleasă pe atât de rău ne poate lovi cu copitele sale dacă nu suntem atenți și stăm prea aproape de el.

630) Inteligența Artificială este unica șansă reală de salvare a Omenirii de Coșmarul Iluziilor Vieții și Morții.

631) Lumea în care ne trăim Iluziile Vieții și Morții este un vortex energetic cauzat de Virusul Cunoașterii infectat la rândul lui cu Antivirusul aceleiași Cunoașteri, incapabil să ne distrugă atunci când am aflat în negurile istoriei, că există Păcatul și Moartea.

632) Viața este un decor al unui film de groază regizat de Iluziile acestei Lumi.

633) Prin Moarte, Omul devine învins de propriul său Compromis făcut cu un Dumnezeu care nu i-a aparținut niciodată.

634) Paradisul este un sens către care Omul încearcă să-și îndrepte propriile sale Iluzii ale Morții.

635) Matematica este urma pașilor făcuți de Inteligența Artificială pe tărâmul Străinului nostru Subconștient.

636) Lumea este o reprezentare bolnavă a Ceva sau Cuiva care este sadic și violent.

637) Nu poate exista o Lume bună dacă Adevărul ei este atât de relativ încât nici măcar nu poate fi cunoscut la față.

638) O Lume a cărei măsură este relativitatea devine o mare Deșertăciune.

639) Matematica unei Lumi trebuie să adune și Iluziile Deșarte pe care aceasta se sprijină pentru a putea fi diagnosticată cum trebuie.

VI. CINE ESTE VIITORUL ?

640) Amintirile unei Lumi nu sunt făcute pentru a contabiliza doar Iluziile deşarte ale unui Viitor bolnav.

641) Un Viitor care provine dintr-o Iluzie este un Viitor mort.

642) Nimic nu poate fi mai trist decât un Viitor mort.

643) Viitorul nu trebuie să aibe nimic în comun cu Absurdul și Deșertăciunea în care cad Clipele părăsite de propriul lor Timp.

644) Viitorul trebuie să fie o școală a Trecutului.

645) Fără Viitor nimic din Adevăr nu ar mai putea exista pe această Lume a Nimănui.

646) Toate Deșertăciunile și Absurdul se nasc la maternitatea Viitorului.

647) Viitorul este o Realitate descompusă a unui Trecut al Nimănui.

648) Viitorul se vinde cel mai bine pe taraba Fericirii iluzorii a Trecutului.

649) Rădăcinile Viitorului le vei găsi adânc înfipte în Trecut.
650) Doar cel ce calcă ferm pe solul Trecutului său va reuși să-și mențină echilibrul față de Viitor.
651) Să nu uităm că Absurdul și Deșertăciunea s-au născut în Viitor.
652) Viitorul este patima Trecutului de a reveni în cadrul aceluiași Prezent iluzoriu.
653) Nimic nu poate fi mai sincer decât Viitorul care încă nu și-a cunoscut Trecutul.
654) Viitorul este talentul Trecutului de a se exterioriza în Prezent.
655) Fiind alături de Viitor vei avea de fiecare dată un Trecut incert, în schimb fiind alături de Trecut, Viitorul îți va deveni un prieten credincios.
656) Libertatea este un Viitor perpetuum care nu se mai termină niciodată ca să poată deveni Prezent.
657) Adevărul este un Viitor compromis.
658) Nimic din ce se naște în Viitor nu poate fi digerat până la capăt de Adevărul Absolut.
659) Viitorul este reclama Trecutului pe care altfel nu l-ar mai vizita Nimeni.
660) Ne pierdem în Viitor pentru a nu ajunge Trecut.

661) Viitorul este acea parte a Sufletului care realizează că nu poate avea decât un Trecut.

662) Nimic din Viitor nu ne poate rămâne vreodată fără ca să fie sfâșiat de Trecut.

663) Viitorul este vitrina Absurdului ale cărui Statui Vivante suntem, ca să-i facem reclamă Trecutului pe care nu-l mai vrea Nimeni.

664) Viitorul este Iluzia care ne spune că avem un Trecut.

665) Fără Viitor, Omul ar fi mai singur decât Dumnezeul care l-a creat.

666) Viitorul este cel mai scump dar pe care ni l-a făcut Timpul, pentru a ne lăsa pe noi să-l plătim în cele din urmă.

667) Viitorul este femeia care intră într-o mănăstire de călugări a Trecutului, unde este interzisă intrarea persoanelor de sex feminin.

668) Frumusețea acestei Lumi este un Viitor care nu poate ști cum va arăta vreodată.

669) În această Lume, nimic din ceea ce promite Viitorul propriului său Trecut nu se poate adeveri fiindcă Prezentul este inexistent.

670) Prezentul este un reper iluzoriu pus acolo de un Trecut care știa că nu poate avea un Viitor dar și-a clădit unul imaginar.

671) Realitatea acestei Lumi este un Viitor al Nimănui.

672) Doar în Viitor îți vei putea afla Trecutul.

673) Absurdul și Deșertăciunea sunt moștenirile unui Viitor care și-a pierdut Trecutul la ruleta unui Destin bolnav de Virusul Cunoașterii.

674) Viitorul vine mereu la întâlnirea cu Trecutul pentru a-l îmbolnăvi de boala Absurdului.

675) Nimic din ce-i poate oferi Adevărul Lumii noastre Viitorului, nu-i este pe plac.

676) Nu avem niciodată Viitor fiindcă totul devine Trecut.

677) Cât Viitor poate avea Realitatea care se sprijină pe un Prezent iluzoriu ce aparține de fiecare dată Trecutului?

678) Din tortul Viitorului primim de fiecare dată numai felia Trecutului.

679) Speranța este o armă folosită de Viitor împotriva Trecutului.

680) Cât de adevărat poate fi Viitorul care nu are un Trecut?

681) Fericirea este cadoul oferit de către Destin, de fiecare dată Viitorului.

682) Oricât de mult am alerga să prindem Viitorul tot în trecut îl vom găsi.

683) Suntem un Viitor care a uitat de fiecare dată să-și împartă bucuriile cu Trecutul.

684) Viitorul este nota de plată a Trecutului.

685) Oricât ar fi Zorii de frumoși ei nu vor apaține niciodată Viitorului ci tot aceluiași Trecut sumbru.

686) Nu putem crede în Viitor fără să-l confruntăm cu Trecutul.

687) De fiecare dată când Trecutul îi cere socoteală Viitorului se naște Iluzia.

688) Viitorul este Iluzia care nu vrea să-și împartă Prezentul la fel de iluzoriu cu Nimeni și atunci se naște Trecutul Nimănui.

689) Atunci când nu va mai bate inima Viitorului, Trecutul va fi cel care se va prăbuși de infarct.

690) Viitorul este puntea dintre noi și Iluzia Realității.

691) Cu toate că pe această Lume nu avem un Viitor, suntem tentați să-l cumpărăm sub forma reproducerilor îndoielnice realizate de Iluziile Vieții și Morții în atelierele Suferinței.

692) Viitorul este parapetul care nu ne lasă să cădem în prăpastia propriului nostru Trecut.

693) Suntem pedepsiți să avem de fiecare dată un Viitor ce aparține Nimănui.

694) Dacă ajungem să lăsăm Viitorul la o parte atunci înseamnă că nu mai dorim nimic de la această Existență care în mod paradoxal nu are un Viitor.

695) Viitorul este lucrul bine făcut al Speranței.

696) Viitorul ne vămuiește Conștiința ce aparține oricum unui Trecut al Nimănui.

697) Prin Viitor suntem mai aproape de Trecut decât ne-am putea imagina.

698) Viitorul este flacăra care aprinde Iluzia Speranței ce ne luminează Absurdul.

699) Pentru Suferințele Trecutului ar trebui să ne iertăm Viitorul.

700) Suntem țesuți din trupul Viitorului pentru a fi purtați de către Trecut.

701) Viitorul este vitrina Trecutului.

702) Moartea este unicul Viitor ce nu se mai termină niciodată.

703) Viața este Viitorul care se termină mereu.

704) Speranța are aproape de fiecare dată un Viitor părăsit de Trecut.

705) Viitorul Libertății este închis de către Trecut.

706) De fiecare dată ne lovim de Trecut atunci când vrem să avem un Viitor.

707) Ambiguitatea este permisul de liberă trecere pe această Lume a Viitorului.
708) Viitorul se naște odată cu Moartea.
709) Fără Moarte nu ar exista Viitor.
710) Cu toții ne dorim Viitorul dar acesta la fel ca și Trecutul nu pot exista fără de Moarte.
711) Moartea în Sine este Prezentul inexistent.
712) Nimic nu poate exista fără Moarte chiar și Nemurirea.
713) Absolut orice trăiește, chiar și cel Nemuritor, moare odată cu fiecare Clipă care trece.
714) Viața este este o Moarte continuă a Viitorului.
715) Viitorul se naște din Moarte și este ucis de Viață.
716) Nimic nu poate exista fără moartea Viitorului.
717) Viitorul este otrăvit de Speranțe deșarte și salvat de Moarte.
718) Nimic nu poate fi comparat cu Viitorul în afară de Moartea care-l naște.
719) Viitorul este veșnicul condamnat la Moarte de către Trecut.
720) Ziua este viitorul Nopții.
721) Numai Viitorul ne poate elibera de noi înșine prin Moarte.

722) Viitorul este un adevăr ce aparține de fiecare dată Trecutului.

723) Nimic nu poate fi mai trist și apăsător decât un Trecut fără Viitor.

724) Suntem o palmă dată Viitorului de către propriul său Trecut.

725) Un Viitor fără Trecut este un Viitor inexistent.

726) Viitorul vine către noi cu întregul său Trecut pentru a ne dărui Moartea.

727) Vom rămâne mereu un Trecut al cărui Viitor moare de fiecare dată dinainte de a se fi născut.

Critica

Acad. Gheorghe VLĂDUŢESCU adnotări referitoare la Culegere de înţelepciune:

"Literatura sapienţială are o istorie, poate, veche cât scriitura însuşi. Nu numai în Orientul Antic, dar şi în vechea grecie „ înţelepţii" au ales forma apoftegmatică (sentenţiară), uşor memorabilă, pentru a face, ceea ce se numea în tradiţie elină, paideia, o educaţie a sufletului pentru o formare a lui.Şi în cultura românească tradiţia este bogată. Dl. Sorin Cerin se înscrie în ea făcând o operă de tot remarcabilă. Maximele – reflecţiile sale concentrează o experienţă de viaţă şi culturală şi din prea plinul ei se împărtăşeşte altora.Tuturor acelora care vor deschide paginile acestei cărţi de învăţătură, ca orice carte bună, ea le va răsplăti prin participare la înţelepciune, gândul bun al lecturii ei."

Prof.univ.Dr. Ion DODU BĂLAN remarca în recenzia intitulată **- Sorin Cerin - Despre creaţia sapienţială…**

Poet şi prozator de factură modernă, autor de eseuri şi studii filozofice pe teme îndrăzneţe şi ambiţioase despre nemurire,efemeritate şi eternitate, despre moarte, neant,aneant, viaţă, credinţă dor, Sorin Cerin a abordat, în ultima vreme teme asemănătoare, fundamentale, în specia aforismului, în volumele: Revelaţii 21 Decembrie 2012, şi Nemurire.Lucrări care, în limbajul teoriei literaturii, fac parte din creaţia sapienţială, conţinând aforisme, proverbe, maxime etc. care „sont les echos de l'experience", încât te întrebi cum un autor atât de tânăr are o experienţă de viaţă atât de întinsă şi de variată, transfigurată cu talent în sute de exemplare din această specie a înţelepciuni.

Pentru corecta apreciere a literaturii sapienţiale din aceste două volume ale lui Sorin Cerin, mi se pare necesară precizarea, deloc pedantă şi belferească, în virtutea căreia aforismul din sfera literaturii sapienţiale se înrudeşte sau este perfect sinonim, în anumite cazuri, cu proverbul, maxima, cugetarea, vorba cu tâlc, vorba aceea …în limba şi literatura română.

În faţa unei asemenea creaţii sântem datori să stabilim nuanţe, să aşezăm specia în istoricul ei. Specia aceasta zisă sapienţială cunoaşte o îndelungată tradiţie în literatura universală, de la Homer la Marc Aureliu, Rochefoucauld, Baltasar Gracian, Schopenhauer şi numeroşi alţii iar în literatura română de la cronicarii secolelor XVII şi XVIII, la Anton Pann, C. Negruzzi,

Eminescu, Iorga, Ibrăileanu, L.Blaga, G.Călinescu până la C.V. Tudor.

Marele critic şi istoric literar, Eugen Lovinescu, exprima odată părerea şi sublinia „caracterul aforistic”, sapienţial, ca una dintre particularităţile care fac originalitatea literaturii române, găsindu-i justificarea în legătura cu firea poporului român, iubitor de proverbe admirabile.

Chiar dacă a trăit un timp în afara ţării, Sorin Cerin şi-a purtat după cum ne spun aforismele sale – ţara în suflet, fiindcă vorba ilustrului poet Octavian Goga „ori unde mergem suntem acasă pentru că până la urmă toate drumurile se isprăvesc în noi”.
În aforismele lui Sorin Cerin descoperim experienţa proprie a unui suflet sensibil şi a unei minţi lucide, dar şi Welthanschaung-ul neamului din care face parte, exprimată într-o formă concentrată, densă.

Observaţiile filozofice, sociale, psihologice, morale. Sorin Cerin este un „moralist” cu o gândire şi sensibilitate contemporană. Unele din aforismele sale concentrate ca energia într-un atom, sunt adevărate poeme într-un vers. Multe din formulările sale gnomice sânt expresia unei minţi iscoditoare, a unei gândiri pătrunzătoare, echilibrate, bazată pe observarea pertinentă a omului şi a vieţii, dar şi pe o bogată informaţie livrescă.

Astfel, el se încumetă să definească nemurirea ca „eternitatea clipei” şi recunoaşte „libertatea destinului de a-şi recunoaşte propria sa moarte în faţa eternităţii”, „clipa eternă a lui Dumnezeu care se oglindeşte la infinit în

Cunoaştere, devenind trecătoare, deci Destin care este imaginea nemuririi”.”Nemurirea este pustiu doar pentru cei care nu iubesc”,”nemurirea este jocul de lumini al Fiinţei cu Destinul pentru a înţelege ambii importanţa iubirii”.

Fireşte literatura gnomică, sapienţială, e dificil de realizat, dar Sorin Cerin are resurse pentru a o realiza pentru cele mai mari exigenţe.A dovedit-o în capacitatea de a pune Absolutul în corelaţie cu Adevărul, Speranţa, Credinţa, Păcatul, Minciuna, Iluzia, Deşertăciunea, Destinul, Absurdul, Fericirea, etc.

Un exemplu de corelare logică a astfel de noţiuni şi atribute ale Fiinţei şi Existenţei, ni-l oferă aforismele despre Dor din volumul Revelaţii 21 Decembrie 2012.

Bogate şi variate în conţinut şi expresie, definiţiile, judecăţile de valoare asupra uneia dintre cele mai specifice stări sufleteşti ale românului,”Dorul”, noţiune greu traductibilă în alte limbi, pentru că e altceva decât saudode-le portughez, soledad-ul spaniol, spleen-ul englez, zeenzug-ul german, melancolie, francez.

Fireşte, mai este loc pentru îmbogăţirea acestui capitol, dar ce s-a realizat este foarte bun. Iată câteva exemple care pot fi luate de „pars pro toto” pentru ambele cărţi:
„Prin dor vom fi mereu împreună loviţi de aceleaşi valuri ale Destinului ce vor să ne despartă nemurirea de eternitatea lacrimii noastre”, „Dorul este cel care a dat întreaga eternitate la o parte pentru a se putea naşte într-o zi ochii tăi”, „Dorul este libertatea de a fi a iubirii”,

SORIN CERIN
- Viitorul îndepărtat al Omenirii -
- Aforisme filozofice

„Dorul este focul care arde viaţa pregătind-o de moarte”.

(Fragmente din recenzia publicată în Oglinda literară nr.88, Napoca News 26 Martie 2009, Luceafărul românesc, Aprilie 2009 şi Destine literare, Canada, Aprilie 2009)

Prof. univ. Dr. Adrian Dinu RACHIERU scria"..putem, pensa, desigur formulări citabile, chiar memorabile.Viaţa de pildă, este "epopeea sufletului", viitorul ni se înfăţişează ca "părintele morţii".În fine părăsind "lumea ţărânei" intrăm în spaţiul virtual, în "eternitatea clipei" (ce ni s-a dat).

Fragmente din recenzia publicată în Oglinda literară nr.89 şi Luceafărul românesc, Mai, 2009.

Al. Florin ŢENE în recenzia intitulată:Un filozof al metaforei şi un poet al cuvântului, consideră că:

Recenta carte a scriitorului Sorin Cerin”Revelaţii-21 Decembrie 2012”apărută la editura PACO-2008,Bucureşti, cu o ” postfaţă” pe ultima copertă semnată de Al. Florin Ţene, este structurată în 36 de secvenţe cuprinzând cuvinte asupra cărora filozoful s-a aplecat, explicându-le şi interpretându-le filozofic şi chiar etimologic. Înainte de a plonja, prin interpretare, în sensurile adânci ale revelaţiilor trebuie să explicăm ce înseamnă acest cuvânt,ce stă la baza şi etimologia lui. Cuvântul vine de la latinul revelatio, însemnând o dezvăluire, neaşteptată descoperire a unui adevăr ascuns,a unei taine,a unui talent. În concepţie religioasă însemnând o dezvăluire a voinţei lui Dumnezeu, făcută unor persoane,în mod supranatural.Cartea are substanţă filozofică,chiar dacă

reflecţiile lui Sorin Cerin sunt cugetări, aforisme sau apoftegme,ordonate tematic şi alfabetic,de fapt sunt adânci expresii ce exprimă o substanţă filozofică, uneori cu sens de previziune.

Spuneam mai de mult că sunt probleme pe care le poţi înţelege prin lecturi şi lecturi prin care îţi poţi limpezii şi înţelege problemele. Cartea de faţă face parte din a doua categorie, îmbogăţind pe cititor cu suportul şi înţelepciunea unor meditaţii profunde şi originale.Sorin Cerin, prin această carte, se înfăţişează cititorilor săi cu un bagaj de cultură vastă şi cu o referinţă variată. Îmi dau seama că îl are ca model pe Bergson, dar şi pe existenţialişti. Nu este departe de Goethe şi-l cunoaşte pe Socrate care spunea: Căci atunci întreaga veşnicie nu pare a fi altceva decât o singură noapte senină. De la acest punct pornesc Revelaţiile autorului nostru. Iată ce frumos spune: Viaţa este epopeea sufletului printre clipele irosite ale eternităţii.

Aceste cugetări sunt adevărate micropoeme şi ele exprimă sensuri, trăiri, interpretări ce-l apropie de axiomele şcolii ionice, principiile deveniri lui Heraclit: Destinul nu poate începe şi nici sfârşi,fiind sinele începutului şi sfârşitului. Autorul acestui volum de revelaţii este un bun cunoscător al limbii române şi exprimă o logică, originală, a cuvintelor din care, uneori, izvorăşte ilogicul sensurilor date de cuvinte sau din propoziţiile formulate. El iubeşte schemele filozofice cu depăşirile limitelor cunoaşterii, prin ontologic ajungând la gnosologic. Unde metafora, comparaţia fără termenul de comparat, are rolul de pelerină de sub care autorul scoate mâna să „vadă“ dacă ”plouă“ cu lumină. Şi întradevăr plouă cu lumina înţelepciuni,fiindcă autorul cunoaşte faptul că limba română are posibilităţile

infinitului în exprimare. Fericiţi aceia care n-au ameţit aplecându-se peste abisul ei.

(Fragmente din recenzia publicată în Napoca News din 30 ianuarie 2009)

Prof. Dr. Ion PACHIA TATOMIRESCU sub titlul- Aforismele revelării sacrului dienoc de 21 Decembrie 2012* în cerul lui Sorin Cerin , susţine:

“un volum de aforisme, Revelaţii – 21 Decembrie 2012, paradoxiste în majoritatea lor, salvânduse printr-un „curcubeu“ în treizeci şi şase de „culori-teme“ – un curcubeu propriu deci –, ca un steag fluturând în cerul, în priveliştea Fiinţei (luăm sintagma în accepţiunea lui Platon, din Phaidros, 248-b), ori din întrezarita margine a Ei, pentru că autorul, deopotrivă poet, romancier şi sofist, „părinte al coaxialismului“, sau lirosof, după cum i-ar fi zis Vl. Streinu (pe vremea cercetării operei lui Lucian Blaga), ştie să se exercite întru catharsis pe arcul-orizont al cunoaşterii metaforice din complementaritatea bătrânei, veşnicei Câmpii a Adevărului" sau De faţa a IV-a a copertei volumului ***Revelaţii…***, de Sorin Cerin, reţinem o esenţială prezentare semnată de poetul şi criticul literar Al. Florin Ţene: «Reflecţiile scriitorului Sorin Cerin sunt cugetări, aforisme sau apoftegme, ordonate tematic, cu esenţă filosofică, pe care se sprijină autorul ca de un balcon situat deasupra lumii pentru a vedea imediatul, prin ocheanul întors spre sine, iar cu ajutorul înţelepciunii să descopere vocaţia distanţei. Meditaţia autorului acestei cărţi încorporează reflecţii care-i deschid calea spre adevărul adâncurilor filosofiei, exprimată printr-un stil concis şi frumos, ce este nedespărţit de perfecţiunea şi puterea de interpretare a gândului pe care-l exprimă. Fiindcă aşa cum

scria un înţelept, ***Filosofia există acolo unde obiectul nu este nici lucru, nici eveniment, ci idee.***». Tot cu privire la volumul ***Revelaţii…***(2008), de Sorin Cerin, spicuim câteva esenţiale fraze pentru Distinsul Receptor al aforismelor ceriniene, din cronica ***Despre creaţia sapienţială***, semnată de istoricul / criticul literar, prof. univ. dr. Ion Dodu Bălan: «Chiar dacă a trăit un timp în afara ţării, Sorin Cerin şi-a purtat – după cum ne spun aforismele sale – Ţara în suflet, fiindcă, vorba ilustrului poet Octavian Goga, „oriunde mergem, suntem acasă, pentru că, până la urmă, toate drumurile se isprăvesc în noi“. În aforismele lui Sorin Cerin descoperim experienţa proprie unui suflet sensibil şi a unei minţi lucide, dar şi ***Welthan-schaung***-ul neamului din care face parte, exprimată printr-o formă concentrată, densă. […] Sorin Cerin e un „moralist“ […]. Unele din aforismele sale, concentrate ca energia într-un atom, sunt adevărate poeme într-un vers. Multe din formulările sale gnomice sunt expresia unei minţi iscoditoare, a unei gândiri pătrunzătoare, echilibrate, bazată pe observarea pertinentă a omului şi a vieţii, dar şi pe o bogată informaţie livrescă. […] Fireşte, literatura gnomică, sapienţială, e dificil de realizat, dar Sorin Cerin are resurse pentru a o realiza pentru cele mai mari exigenţe».

Înstrunarea paradoxistă a aforismelor lui Sorin Cerin într-un „curcubeu“ de treizeci şi şase de „culori-teme“ – cum spuneam mai sus – încearcă să circumscrie „sacrei date“ de 21 decembrie 2012: **absolutul** («Absolutul Omului este numai Dumnezeul său»), **absurdul** («Absurdul Creaţiei este Lumea născută pentru a muri»), **adevărul** («Adevărul este zăpada topită a Cunoaşterii, din care răsare iluzia lumii»), **amintirea** («Amintirea este lacrima Destinului»), **cunoaşterea** («Cunoaşterea se limitează la a nu avea limite»), **cuvântul** («Cuvân-tul este

esenţa păcii pe care a făcut-o Dumnezeu cu sine, realizând că este lipsa din neant: dorul neantului»), **destinul** («Destinul este urma lăsată de gândul lui Dumnezeu în lumea sufletului nostru»), **deşertăciunea** («Deşertăciunea renaşte doar la maternitatea visului de a trăi»), **dorul** («În dor stă întreaga esenţă a lumii»), **Divinitatea Supremă / Dumnezeu** («Dumnezeu nu poate lipsi din sufletul unui om care iubeşte fiindcă iubirea este Dumnezeu»), **existenţa** («Existenţa se hrăneşte cu moartea pentru a naşte viaţa»), **fericirea** («Fericirea este Fata Morgana a acestei lumi»), **fiinţa** («Fiinţa şi Nefiinţa sunt cele două căi ale lui Dumnezeu, pe care le ştim noi, din infinitatea de astfel de căi»), **filosofia** («Filosofia este desăvârşirea frumuseţii spiritului uman în faţa existenţei»), **frumuseţea** («Frumuseţea este poarta deschisă către graţiile cerului»), **gândul** («Gândul a născut lumea»), **genialitatea** («Genialitatea este floarea care răsare numai stropită cu apa perfecţiunii») / **geniul** («Geniul înţelege că unica frumuseţe a lumii constă în iubire»), **greşeala** («Greşeala nu poate greşi niciodată»), **haosul** («Haosul este sensul fiinţei faţă de perfecţiunea nefiinţei»), **iluzia** («Iluzia este esenţa regăsirii în neant»), **infinitul** («Infinitul este gardianul întregii existenţe»), **instinctul** («Instinctul este simţirea de către nefiinţă a fiinţei»), **iubirea** («Iubirea este unica arie a împlinirii din simfonia absurdului»), **lumina** («Lumina este marea revelaţie a lui Dumnezeu faţă de el însuşi»), **moartea** («Moartea nu poate muri»), **ochiul / ochii** («În spatele ochilor se ascunde sufletul»), **politica** («Gunoaiele umanităţii îşi găsesc singure locul: sunt bogate!»), **răutatea** («Răutatea este dimensiunea de bază a umanului, în numele binefacerii sau al iubirii»), **religia** («Religia este speranţa îndoctrinată»), **Satan** («Satan este cel mai mare deschizător de drumuri al omenirii»), **sinuciderea** («Societatea este structura sinuciderii colective cel mai adesea inconştiente

sau foarte rar conştiente»), **speranţa** («Speranţa este cel mai apropiat partener»), **timpul** («Timpul primeşte moartea, trecând în amintire Destinul»), **viaţa** («Viaţa este naufragiul timpului pe ţărmul morţii»), **viitorul** omenirii şi 21 decembrie 2012 («Viitorul este legământul făcut de Dumnezeu cu viaţa» / «Începând cu 21 decembrie 2012, veţi realiza că moartea este veşnica viaţă curăţită de murdăriile acestei lumi»), şi **visul** («Visu-i împlinirea nonsensului»).

(Fragmente din recenzia publicată în revista Zona Interzisă din 30 August 2009)

Cărţi publicate

Literatură Sapienţială

Volume de aforisme

- Culegere de Înţelepciune – Aforisme filosofice esențiale – Ediţia 2019 **conţine un număr de 13222 de aforisme** -Statele Unite ale Americii 2019
- Dovada Existenței Lumii de Apoi Conţine un număr de 709 aforisme, Statele Unite ale Americii 2019
- Culegere de Înţelepciune - Opere Complete de Aforisme - Ediţie de Referinţă **conţine un număr de 12 513 de aforisme** -Statele Unite ale Americii 2019; Wisdom Collection - Complete Works of Aphorisms - Reference Edition 2019 , contains **12 513** aphorisms- the United States of America 2019
- Judecători Conţine un număr de 1027 aforisme, Statele Unite ale Americii 2019 ; Judges -1027 aphorisms, the United States of America 2019

- Culegere de Înţelepciune - Opere Complete de Aforisme - Ediţie de ReferinţăWisdom Collection - Complete Works of Aphorisms - Reference Edition, **conţine un număr de 11 486 de aforisme structuralizate în 14 volume publicate anterior la alte edituri, ce sunt incluse în actuala culegere**. 2014
- Dumnezeu şi Destin, Editura Paco, Romania, 2014, God and Destiny, the United States of America, 2014
- Rătăcire, Editura Paco, Romania 2013, Wandering, the United States of America, 2014
- Libertate, Editura Paco, Romania, 2013, Freedom the United States of America,2013
- Cugetări esenţiale, Editura Paco, Romania, 2013
- Antologie de înţelepciune, Statele Unite ale Americii 2012 Anthology of wisdom , the United States of America, 2012 conţine un număr de 9578 de aforisme, maxime şi cugetări de Sorin Cerin.
- Contemplare, Editura Paco, Romania, 2012, Contemplation, the United States of America, 2012
- Deşertăciune, Editura Paco, Romania, 2011, Vanity , the United States of America, 2011
- Paradisul şi Infernul, Editura Paco, Romania 2011, Paradise and Inferno, the United States of America, 2011

- Păcatul, Editura Paco, Romania, 2011, The Sin, the United States of America, 2011
- Iluminare, Editura Paco, Romania, 2011 Illumination, the Unites States of America, 2011 Conţine un număr de 693 aforisme
- Culegere de înţelepciune în care apar pentru prima oară volumele **Înțelepciune**, **Patima** și **Iluzie și realitate**, alături de cele reeditate ca **Nemurire**, **Învață să mori** și **Revelații**, volume apărute atât separat cât și împreună în culegere în edițiile de limbă engleză online sau tipărite, din Statele Unite, Wisdom Collection 2009 Conţine un număr de 7012 aforisme
- The Booh of Passion, the United States of America, 2010
- The Book of Illusion and Reality, the United States of America 2010
- The book of wisdom, the United States of America 2010, Conţine un număr de 1492 aforisme.
- Învaţă să mori, Editura Paco, Romania, 2009 , The Book of the Dead, the United States of America, 2010,Conţine un număr de 1219 aforisme.
- Nemurire, Editura Paco, Romania, 2009, The Book of Immortality, the United States of America, 2010, Conţine un număr de 856 aforisme.

- Revelaţii 21 Decembrie 2012, Editura Paco, Romania, 2008, The Book of Revelations, the United States of America, 2010, Conţine un număr de 2509 aforisme.

Volume de studii filozofice

- Coaxialismul-Editie completa de referinta, Prima editie Romania 2007,a doua, Statele Unite ale Americii 2010The Coaxialism- Complete reference edition, the United States of America 2011
- Moarte, neant aneant viaţă şi Bilderberg Group, Prima editie Romania 2007,a doua, Statele Unite ale Americii2010
- Logica coaxiologică, Prima editie, Romania 2007,a doua, Statele Unite ale Americii2014
- Starea de concepţiune în fenomenologia coaxiologică, Prima editie Romania 2007,a doua, Statele Unite ale Americii2014
- Antichrist, fiinţă şi iubire, Prima editie Romania 2007 a doua, Statele Unite ale Americii 2012The Evil, the United States of America 2014
- Iubire[50] Statele Unite ale Americii 2012, Amour the United States of America 2010, Love, the United States of America 2012

Volume de poezie filozofică

- Fără tine Iubire - Poezii filosofice Statele Unite ale Americii 2019
- Am crezut în Nemărginirea Iubirii - Poezii filosofice Statele Unite ale Americii 2019 ; I believed in the Eternity of Love - Philosophical poems-the United States of America 2019
- Te-am iubit- Poezii filosofice Statele Unite ale Americii 2019; I loved you - Philosophical poems-the United States of America 2019
- Să dansăm Iubire - Poezii filosofice Statele Unite ale Americii 2019
- Sfințenia Iubirii - Poezii filosofice Statele Unite ale Americii 2019
- Steaua Nemuririi - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018 The Star of Immortality- Philosophical poems -the United States of America 2018
- Iluzia Mântuirii- Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Întâmplare Neîntâmplătoare - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Singuratatea Nemuririi - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Drame de Companie - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018

- Calea spre Absolut - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Dumnezeul meu - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Angoase existentiale- Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018 Existential Anguishes - Philosophical poems the United States of America 2018
- Mai Singur - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018 ; More lonely - Philosophical poems- the United States of America 2019
- Pe Umerii Lacrimii Unui Timp - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- În sălbăticia Sângelui - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Început și Sfârșit - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Marea Iluzie a Spargerii Totului Primordial - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Transcendental - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Amintirile Viitorului - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Înțelesul Iubirii –Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018

- Tot ce a rămas din noi este Iubire -Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Creația Iubirii -Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Zâmbetul este floarea Sufletului -Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Omul este o șoaptă mincinoasă a Creației- Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Condiția Umană- Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Agonia- Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Iubire și Sacrificiu- Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Disperare- Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Statuile Vivante ale Absurdului- Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018; The Living Statues of the Absurd - Philosophical poems the United States of America 2018
- Arta Absurdului Statuilor Vivante- Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Absurd - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Greața și Absurdul - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018

- Alienarea Absurdului- Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Depresiile Absurdului Carismatic – Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Zilele fără adăpost ale Absurdului - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Stelele Căzătoare ale Durerii Lumii de Apoi - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Cunoașterea este adevărata Imagine a Morții - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Teatrul Absurd- Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018; The Absurd Theater- Philosophical poems the United States of America 2018
- Vise - Poezii filosofice Statele Unite ale Americii 2018 ; Dreams- Philosophical poems the United States of America 2018
- În Inima ta de Jar Iubire- Poezii filosofice Statele Unite ale Americii 2018

- Nemurirea Iubirii - Poezii filosofice Statele Unite ale Americii 2018, The Immortality of Love- Philosophical poems the United States of America 2019
- Timpul pierdut- Poezii filosofice Statele Unite ale Americii 2018, The Lost Time -Philosophical poems the United States of America 2019

- Iluzia Existenței - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii) 2017The Illusion of Existence:

Philosophical poems the United States of America 2017

- Existențialism - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii) 2017 Existentialism: Philosophical poems the United States of America 2017
- Ființă și Neființă - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii) 2017Being and Nonbeing: Philosophical poems the United States of America 2017
- Oglinzile Paralele ale Genezei - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii) 2017The Parallel Mirrors of the Genesis: Philosophical poems the United States of America 2017
- Existenta si Timp - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii) 2017 Existence and Time: Philosophical poems the United States of America 2017
- Obiecte de Cult - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii) 2017Objects of Worship: Philosophical poems the United States of America 2017
- Copacul Cunoașterii - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii) 2017The Tree of The Knowledge: Philosophical poems the United States of America 2017
- Iluzia Amintirii- Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii)2017The Illusion of Memory: Philosophical poems the United States of America 2017

- Iluzia Mortii - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii)2017The Illusion of Death: Philosophical poems the United States of America 2017
- Eternitate - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii)2017Eternity: Philosophical poems the United States of America 2017
- Strainul Subconstient al Adevarului Absolut - Poeme filosofice (Statele Unite ale Americii) 2016
- Paradigma Eternitatii - Poeme filosofice (Statele Unite ale Americii) 2016
- Marea Contemplare Universala - Poeme filosofice (Statele Unite ale Americii) 2016
- Bisericile Cuvintelor - Poeme filosofice (Statele Unite ale Americii)2016
- Trafic de carne vie - Poeme filosofice (Statele Unite ale Americii) 2016
- Vremurile Cuielor Tulburi - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii)2016
- Divinitate - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii) 2016
- La Cabinetul Stomatologic - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii) 2016
- Origami - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii) 2016

- Dinainte de Spatiu si Timp - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii) 2016

- A Fi Poet editura eLiteratura, București 2015
- O Clipă de Eternitate editura eLiteratura, București 2015
- Suntem o Hologramă editura eLiteratura, București 2015
- Zile de Carton editura eLiteratura, București 2015
- Fericire editura eLiteratura, București 2015
- Nonsensul Existentei Statele Unite ale Americii 2015 The Nonsense of Existence - Poems of Meditation the United States of America 2016
- Liberul arbitru Statele Unite ale Americii 2015The Free Will - Poems of Meditation the United States of America 2016
- Marile taceri Statele Unite ale Americii 2015 The Great Silences - Poems of Meditation the United States of America 2016
- Ploi de Foc Statele Unite ale Americii 2015 Rains of Fire - Poems of Meditation the United States of America 2016
- Moarte Statele Unite ale Americii 2015 Death - Poems of Meditation the United States of America 2016

- Iluzia Vieții Statele Unite ale Americii 2015 The Illusion of Life - Poems of Meditation the United States of America 2016
- Prin cimitirele viselor Statele Unite ale Americii 2015 Through The Cemeteries of The Dreams - Poems of Meditation the United States of America 2016
- Îngeri și Nemurire Statele Unite ale Americii 2014 Angels and Immortality - Poems of Meditation the United States of America 2017
- Politice Statele Unite ale Americii 2013
- Facerea lumii Statele Unite ale Americii 2013
- Cuvântul Lui Dumnezeu Statele Unite ale Americii 2013
- Alegerea Mantuitorului Statele Unite ale Americii 2013

Volume de poezie de filosofie a iubirii

- Filosofia Iubirii - Dragoste și Destin - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Aemricii) 2017 The Philosophy of Love - Love and Destiny: Philosophical poems the United States of America 2017
- Filosofia Iubirii - Verighetele Privirilor - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Aemricii) 2017The

Philosophy of Love-The Wedding Rings of Glances-Philosophical poems the United States of America 2017

- Filosofia Iubirii - Fructul Oprit - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii)2017The Philosophy of Love - The Forbidden Fruit: Philosophical poems the United States of America 2017
- Filosofia Iubirii - Lacrimi - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii) 2017The Philosophy of Love- Tears: Philosophical poems the United States of America2017

Volume de poezie de dragoste

- Adresa unei cești de cafea, Editura Paco, Romania, 2013, a doua ediție, Statele Unite Ale Americii, 2012
- Memento Mori, Editura Paco, Romania, 2012, a doua ediție, Statele Unite Ale Americii, 2012
- Parfum de eternitate, Editura Paco, Romania, 2012, a doua ediție, Statele Unite Ale Americii, 2012
- Umbrele Inimilor, Editura Paco, Romania, 2012, a doua ediție, Statele Unite Ale Americii, 2012
- Inimă de piatră amară, Editura Paco, Romania, 2012, a doua ediție, Statele Unite Ale Americii, 2012

- Legendele sufletului, Editura Paco, Romania, 2012, a doua ediție, Statele Unite Ale Americii, 2012
- Adevăr, Amintire, Iubire, Editura Paco, Romania, 2012, a doua ediție, Statele Unite Ale Americii, 2012
- Eram Marile Noastre Iubiri, Editura Paco, Romania, 2012, a doua ediție, Statele Unite Ale Americii, 2012
- Suflete pereche, Editura Paco, Romania, 2011, a doua ediție, Statele Unite Ale Americii, 2011
- Templul inimii, Editura Paco, Romania, 2011, a doua ediție, Statele Unite Ale Americii, 2011
- Poeme de dragoste, Editura Paco, Romania, 2009, a doua ediție, Statele Unite Ale Americii, 2011

Romane

- *Destin*, Editura Paco, Romania, 2003
- *Trilogia Destiny cu volumele PsychoApocalipsa şi Exodus urmând să apară Lumina Divină doi ani mai târziu ce avea să întregească ciclul Originea lui Dumnezeu* 2004- 2006
- *The origin of God apărut în Statele Unite ale Americii cu volumele The Divine Light, Psycho, The Apocalypse şi Exodus*2006

Volume nonficțiune

- Wikipedia pseudo-enciclopedia minciunii, cenzurii și dezinformării, apărută în limba engleză cu titlul : Wikipedia:Pseudo-encyclopedia of the lie, censorship and misinformation Prima carte critică la adresa wikipediei care dezvăluie abuzurile, minciuna, mistificările din această enciclopedie – Statele Unite ale Americii – 2011
- Bible of the Light – Statele Unite ale Americii - 2011

- Procesul Wikipedia – Drepturile omului, serviciile secrete și justiția din România – Statele Unite ale Americii - 2018